

De Boere-dans, of 't gezelschap na de mode

bron

De Boere-dans, of 't gezelschap na de mode. S. en W. Koene, Amsterdam 1789 (derde druk)

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_boe028boer02_01/colofon.php

© 2013 dbnl

De Boere-dans, of: 't Gezelschap na de Mode.

Een Nieuw Lied.

Op een Bekende Wys.

Liefhebbertjes van venus spel,
 Of zeg ik van 't losbandig leven!
 Fluks luystert wat een jonk gezel
 Ons uit Straetsburg heeft geschreven;
 Als hy kwam door de Nes gegaen,
 Niet ver de Kalfsvelsteeg van daen.

2. Geen oogenblik hy daer vertoefd;
 Of gaet de Poort straks binne trede;
 Poortiertje sprak hy zyt niet bedroeft!
 Dees Rondjes die ik hier breng meeden,
 En schoon met geen geweer voorzien,
 Door uwe krygslien niet gaen vlien.

3. En kom eens by de Commandant:
 Riep toen een tweede ordonnantie?
 Mijn Heer wel eer een krygsman vand;
 Al had hy nog zo scherpe Lancie:
 Al had hy nog zo veel van daen,
 Reeds met den spanjaerd doorgestaen.

4. Dat houd hy al voor louter spel;
 En zo is haer geheele bende;

Hoe meenig raekt daer in gekwel?
 Og beelt roept hy dan vol Ellende;
 En daerom Rysiger gaet voort,
 Ryst niet te straetsburg in de poort.

5. Eerst ziet hy zierlyk dat behoort;
 Wilt evenwel niet verder schouwen!
 Als dat gy aen hun niet en stoort;
 Anders zo zal 't u groot berouwen;
 Ryst zeg ik liever, Ia voorby;
 Dan blyft gy venus kwalen vry.

6. Ik ken 'er die hier van de proef;
 Nog korteling hebben genooten,
 Al meenend in een goudmyn groef;
 Niet anders dan fenyn uit spooten,
 Tot lof zeg ik van 't venus Huys;
 Houd u absent, 't is daer niet pluys.

7. O knaepjes van den ligten trant;
 Noemt Anthonet een Cocubyne,
 En dat te regt van meenig kwant?
 Tot niet by een maer by douzyne?
 Tot hunne leet by doctoer gaen,
 En dan te laet; want 't is gedaen.

Op de Dagelykze ondervinding van 'tGeld.

Op een Nieuwe Wys.

UIt dees Wereld wonder zaeken,
 Al praktizeert men nagt en dag,
 Daer is niet meer uit te raken;
 Schoon dat men 't voor oogen zag,
 Maer komt iemand 'er van te praten
 In de Kroeg met veel verstand,
 't Is al pogge van hooge staeten,
 Al komt 'er een uit Moffeland.

2. Geld is de weg van alle zaeken,

Geld brengt iemant tot Top en Eer,
 Geld weet de dwaese wys te maeken,
 Geld brengt een Burger tot een Heer,
 Maer komt iemant myn te vraegen,
 Heeft hy Verstant of heeft hy Eer,
 Wel foei wie vraegt dat van zyn leeve dagen
 Hy heeft braef Gelt wat wil je meer. *bis.*

3. Ziet het geld dat maekt goede vrinden,
 En men word dan geacht, geëert!
 Maer waer dat men geen geld komt vinden;
 Werd uw de nek eas toegekeerd,
 Mogelyk zal myn iemenat vraegen:
 Gaet dat gepaerd met deugd en Eer?
 Wel foei wie vraegt dat van zyn leven dagen
 Dat pleegt wel zoo, maer nu niet meer, *bis.*

4. 't Geld dat kan zoo veel uitwerken:
 Zomtyds goed en zomtyds kwaet,
 Wild dit Vers ter deeg opmerken,
 Poen brengt 'er meenig tot hooge staet,
 Hebje braef Geld je moet niet schromen
 Dan is 't Vrindje komt maer in,
 Men kan by Heeren en Dames komen,
 Trokke en Biljart al na u zin.

5. 't Meisie om aen de Man te raeke
 Behoeft geen schoonheid deugt nog eer,
 Maer het Prinsipael van alle zaeken,
 Bestaet maer in Schyven min of meer,
 Maer komt iemant myn te vraegen,
 Heeft zy Verstand of heeft zy Eer,
 Wel foei wie vraegt dat van zyn leeve dagen
 Zy heeft braef gelt wat wilje meer, *bis.*

6. 't Geld doet meenig een bekooren
 Trouwd Kammenier of Keukemeid,
 Al hebben zy haer Eer verlooren

By haer Heer op eenen tyd;
 Maer hoord eens na die bedryven,
 Ian zat al op het Kantoor,
 Hy kan nog geen Hollands schryven;
 dog de Pen al agter 't oor.

7. Geld is de lens van alle zaken,
 En die het heeft die komt het wel,
 Want hy weet ook daer door te raeken,
 Zomtyds al uit de grootste knel,
 Wel zal dan weer iemand vraegen:
 Wat baet 't Geld zonder deugd of Eer?
 Wel foei wie vraegt dat van zyn leven dagen
 Geld moet 'er zyn men vraegt na geen Eer, *bis.*

8. die Geld heeft word aengebeden,
 Hy vind zijn Vrinde by de hoop,
 Maer vervalt hy in de tegenheeden;
 Fluks zyn de Vrinden op de loop,
 Maer komt iemand myn te vraege,
 Is deze Man u Vriend niet meer,
 Wel foei wie vraegt dat van zyn lieve daege
 Toen hy Geld had maer nu niet meer, *bis.*

9. Mogt ik maer de waarheid zeggen?
 't Is maer niet anders als om de poen,
 Men kan met Geld alles ontzeggen,
 daer is 't een yder om te doen,
 Zoo gaet het in 's wereldds dagen;
 Ia ook in ons Neêrlands dal,
 't Is al van Geld daer zy na vragen,
 'k Beklaeg de geen aen lager wal.

10. Yder zyn fouten te vertellen,
 Is dog de zaak in deze tyd,
 Tussen goee Vrinde kwaet in te stellen,
 En om te stooken twist en Nyd,
 Maer komt iemand myn te vraegen?
 Is dit het werk van een man van Eer,

Wel foei wie vraegt dat van zyn leeve dagen
 Het waer wel gebruyk maer nu niet meer, *bis.*

11. Ongelukkig dan zulke tyen,
 Daer men geld boven deugd bemind!
 Hoe kan men Eer en deugd bestryen,
 Hoe komt 't Menschdom zoo verblind?
 Laet ons voorts de deugt najaegen,
 Band de Ondeugt uit het hart,
 Wie zou dan van zyn leven durven vraegen
 Of de deugt niet moet zyn betragt, *bis.*

12. Vrienden ik schei 'er uit met dichten
 Ik treê niemand in zyn eer,
 Ik zou je beeter onderrigten,
 Ieder doet na zyn begeer,
 Ia veel Hoeren en de snollen
 Leven ook al van Ian poen,
 Kunnen zy u zak eens rollen,
 Zo genagt al met een zoen.

De Lof der Vryheid zingende ongevynst.

Die weldoet smaekt allen 't zoet
 Van waere vrolykheid,
 Die zig in ramp en tegenspoet?
 Geduldig zig verblyd,
 Zyn reine wandel is een schilt!
 Waer op de bitse nyt
 Haer gifte pyle vrugteloos spilt,
 Als zy haer glans verspreit?
 Dus is de pligt van ieder een,
 Weldoen en wel te vreen.

2. Gelyk de koesterende zon?
 Die de oorspronk is van 't ligt!
 Zoo is 't weldoen ook een bron,
 Vooral ons broedere pligt!

Gelyk de zon aen plant en boom,
 En velt zyn zeege geeft?
 Zo is 't weldoen ook een stroom,
 Van zege voortgestreeft!
 Dat al waer hy zig werkzaam toont
 't weldoen het meest beloont.

3. Gelukkig dan die boederschap,
 Die deze zinspreuk eert?
 Wat daer de deugt van trap tot trap,
 Het ons ook dagelyks leert!
 Zy haet geveinsde vlyery?
 Maer mint getrouwigheid,
 Opregte vriendschap kiest haer zy?
 Zy haet altoos 't vals gevly;
 Dus weest getrouw aenhoort en ziet?
 En zwygt al wat geschiet.

***Aardige Klugt, voorgevallen tussen Lyden en 's Gravenhagen, van een
 Dragonder, hoe dat hy op eene Boere Dogter kwam te verlieven.***

Stem: Wagt u voor de Snaaken.

SA vrienden wie heeft ooit zyn dagen
 Nog geen mooijer klugje gehad,
 Al van een Boer by 's Gravenhagen,
 En een Dragonder uit Lydens Stad,
 Lieve Boere Mysie,
 Voegt u hier wat aen myn zy,
 Luystert nog een reisie,
 Gaet my toch niet voorby.

Hoe dat een Boer laest is gevaeren,
 Al met zyn dogter Pertinent,
 't Zyn wel zulke fieze maere,
 Hy is tot Leyde welbekend,
 En een Heer dragonder,
 Had de dogter lang gevryd,
 En hy fopt 'er onder
 Tot den Boer zyn spyt.

de dragonder den Boer wys maeken,
 Als dat hy een Wees was ryk van goed,
 den Boer dagt ô wonder zaeken
 Hy droeg 'er den dragonder moet.
 Hy voorzien van schyven,
 Als een Ezel pluyme draegt.
 Ag wat loos bedryven,
 Hier dient een kans gewaegt.

de Boer zyn dogter wild aenmerken
 Was zieker, dient hem zeer getrouw,
 Haer vader laet haer niet meer werken;
 Als hy wat lekkers hebbe wou,
 Wilt maer Commanderen,
 Na u lust, ag lieve vrind,
 U moet niets mankeeren,
 Als een Koonings kind.

de boer dagt ik zal 't hem geeven,
 Waer den dragonder is opgesteld,
 Hy mogt tog niet lang meer leven,
 Ik zal 't hem geeven hy heeft veel geld,
 Hoenders wel gebraeden,
 Bier en brood, Ia Suikerlood,
 En de beste Karmenade,
 soep met witte brood.

men zag de Ziekte meerder groeyen
 deezen dragonder wierd zo slap,

Om zyn kwaele uit te broeyen,
 Ariaen de Boer besloeg de pap,
 men ging aenstonds haelen,
 doctor en ook medicyn,
 Om des Ionckmans kwalen,
 maer hy vond geen pyn.

de dragonder zy myn dood komt nader,
 Zyn dogter heeft myn wel gedaen,
 't Was net als myn eigen Vader,
 Ik hoop zal zyn loon ontfaen,
 Hy riep o je ik sterven,
 Wil met een myn Testament,
 Eer tot eer beërven,
 maeken pertinent.

deeze Boer liep zonder faelen,
 Al naer 't hooft van 't parlement,
 Hy ging de Notarissen voort betaelen
 En heeft de zaek myn klaer bekend,
 Vrind wilt u berijden,
 't Is hier maer een korten tyd,
 Traght niet na zulke tijden,
 dat u hier namaels spijt.

Ag mijn Heer ik moet verlaeten,
 myn beminde schoon Catrijn,
 Ik hoop dat ik haer boove maeten,
 Op een ander plaets mag zijn,
 schrijft maer met gedulde,
 Van mijn goed en kapitael,
 maer twee duident Gulden,
 Voor kaetje prinsipael.

Het is alles net beschreeven,
 mijn huis, hof, Bed en Ledikant,
 Ik zal mijn Broeder ook wat geeven
 Ik heb nog een plokje Land,

En de rest voor missen,
 Is voor myn Dragonders Ziel,
 Dat ik kan gaen pissen,
 Daer men voor needer viel.

Naby London daer staen huizen
 In 't eene woond een koster dan,
 Verjaegt de Boer met zijn gepuisen,
 Ik kryg tog geen huur daer van,
 Ariaen aen 't dansen,
 Met de klompe over de Floer,
 Ag wat wonder kansen,
 Hy zy toerloesoer.

Het is maer opregte Liefde,
 die den dragonder tot 't Mysie draegt,
 dat Cattryntje myn zo geriefde,
 dat heeft zyn zieke ziel behaegt,
 Zy heeft hem gekluistert,
 Beeter als een klooster non,
 En hy heeft haer geplystert,
 In haer waeter Ton.

deeze Boer begon te merken,
 dat den dragonder hem kreeg beet,
 Hy dagt ik zal het uitwerken,
 En rook den stank door een Secret.

deeze Volletere,
 Ging al weder op de Floer.
 Hy ging de dogter smeeren,
 En dagt ik zal den boer.

dezen dragonder stak stil den Horen
 daer mee was hy den huisman te plat
 den Boer die is 'er mee geschooren,
 de praet gaet door de heele stad,
 Wat moest hy dog betaelen,
 dertig Gulden voor de schuld,

En dat al zonder faelen,
Tot zijn ongedult.
Wilt mijn moeite maer betaelen,
sprak de Notaris met gedult,
Ik ben de man al zonder faelen,
Ik ben de geen die draegt de schuld,
met zo ging hij heenen,
Zervijs Boer proviesiat,
Ik heb nog twe blaeuwe scheenen,
alhier op mijn blad.
Van zijn dogter zal ik wel zwijgen,
Hoe dat het met haer zal vergaen,
daer zal men haest tijding van krijgen
al na het verlopen van de maen,
Hier uit kan men merken,
dat den Boer geldzugtig was.
En hij moet nog werken,
Bij zijn Geld in kas.
de boer die is zo mooi bedroogen,
En door al zijn listigheid,
Hij heeft de dogter verblind haer ogen
maer nu is zij haer maegedom kwijt,
de Boer die zij wel plonder,
Hij deet de dogter niet als slaen,
Gaet maer na uw dragonder,
die staet u beeter aan.

Een Nieuw Lied, op een Zeeman.

Op een Aangename Wys.

1.

O Zon des hemels trans,
 Wild met u zilver glans;
 Mijn tweede ziel beschyne,
 O Zon des hemels trans,
 Wild met u zilveren glans,
 De duysternis verdwyne:
 Mijn Doris mind myn teer,
 Myn Engel die ik eer,
 Wilt spoedig dog verschyne.

2.

Verligters van den Iagt,
 die altoos houden wagt,
 By duisende van sterren,
 Ik bid aenhoord myn klagt,
 En laet u helder ligt,
 My tweede ziel beschyne,
 Myn doris mind myn teer,
 Myn Engel die ik eer,
 Ag doet myn vrees verdwyne.

3.

Gy wintje zoel en koel,
 Wild met u zagt gewoel,
 Myn Zeeman dog geleye,
 Gy wintje zoel en koel,
 En dient myn met gewoel,
 En doet mijn spoedig zeile,

Myn doris mind myn teer,
 Myn Engel die ik eer,
 Wild tog voorspoedig zeile.

4.

Komt haest u vlugge kiel,
 En brengt myn tweede ziel,
 Behoud in myne arme,
 Komt haest u vlugge kiel,
 En doet myn tweede ziel,
 Tog schielyk tot myn naderen,
 Ik min myn doris teer,
 Myn Engel die ik eer,
 Wild haestig dog verschyne.

5.

Myn beeden zyn verhoord,
 By die myn ziel bekoord,
 Ik zie hem zaggies naderen,
 Myn beeden zyn verhoord,
 Ik zal nou op zyn woord
 Voldoen zyn zuiveren lusten,
 Myn doris mind myn teer,
 Ik zal ook op dees keer
 In zynen armen rusten.

Een Nieuw Lied, op een lief zoet Aardig Meisje.

Op een Aangename Voys.

1.

EEn zoet lief en aerdig Meisje,
 Op den Amstel in haer schuit,

die daer Riep zo meenig Reissie,
 En dat met een zoet geluit,
 Over, over, over hee, *bis*.
 Wie wil met myn Schuitje meê.

2.

Ik liet myn dikmaels oversette,
 Van den een na de andere kant,
 Lieve Vrind wild hier op lette,
 Hoe wy gekomen zyn aen het land,
 Want als ik wil over gaen, *bis*.
 Neem ik geen ander schuitje aen.

3.

Met zo trapt en ik in dat schuitje,
 Op de bank al nevens haer,
 Het ontleede van haer kleeren,
 Terwyl het nog Warm waer,
 Over, over waeren Wy, *bis*.
 Zo dra zy haer Riempjes Ly.

4.

met zo trapt en ik op het rantje,
 Van het schuitje op de plegt,
 Ik gaf 'er een kopstuk in haer hantje,
 dat zy in haer schootje legt,
 Wel is dat voor de vrugt myn heer, *bis*.
 Riep zy vaer dan nog een keer.

5.

Nog een reisje met u te gaen vaere,
 Is een zaak die ik wel bemint,
 Lieve vriend wil geen tyd spaere,
 Terwyl gy reeds in jou schuitje bind,
 Zet my over, heen en weer, *bis*.
 dat is goed sprak zy myn heer.

6.

Og hoe zoet is dan het roeije,
 In het schuitje met Gelatée,

Lieve Vriend wild u wat spoeje,
 Want ik roei ook zelfs meê,
 Roei maer meisie, roei maer rat, *bis.*
 dat gy komt al in de stad.

De waare Bekentenis van een welbekende Zwierbol.

Op een schoone Vois.

Ag wat een arme man ben ik nu,
 Ik zeg myn goede dage aju,
 Aju Tabak aju dan Wyn en Bier,
 Aju dan meisies van plezier,
 Aju dan huis en kluis en herbergen,
 myn jong Lichaem moet van honger sterven,
 Droog broot ik eet gelyk een ieder ziet,
 Gelt in mijn zak dat heb ik niet.

2. Ik plegt voor deze en heele nagt,
 met mijn Confraters al in 't gelag,
 maer nu gaet het met mijn leven alzo lomp,
 Wil ik Zuipen dan moet ik na de pomp,
 dan is het weg van hier met u ruisen muisen,
 Als ik slaepen ga dan bijten mijn de luisen
 schraelhans is keukenmeester van mijn huis,
 Ik ben zo kael gelyk een muis.

3. mijn Rok valt af mijn plooijen aen eenzij,
 mijn Broek is niet als Lap op Lap,
 aenziet mijn zakken die zijn geheel gescheurt,
 Zij benne ook heel leeg daer ik om treur,
 Koussen en schoenen die benne heel versleten,
 Zes weken lang draeg ik een hemt wilt weten,
 Ik seg het met een woort ik heb niet meer als een,
 Buite mijn Velletje heb ik 'er geen.

Een Nieuw Lied, op de Hedendaagze Dragt der Paruykemaekers, en de France Madaames.

Stem: Hoor Kees myn vryer.

1.

Wat heeft de moode
 Hier al geen gelt van doen?
 En ook van noode
 By Lien, die zonder schoen
 Staeg loopen langs de straet,
 En schyne inderdaed,
 Net als de grootste Heeren,
 En Dames vroeg en laet
 Staeg triumphheeren.

2.

Wilt eens beschouwen
 De Pruykemaekers, hier
 Met hunne Vrouwen,
 Hoe zy gaen na de zwier,
 Hy draegd een groote Hoed,
 Twee gespes aen zyn Voed,
 't Moet Henriquate weeze
 Of anders is 't niet goet,
 En meer van deze.

3.

't Hair met pomaede
 Gepoeijerd na de smaeck,
 't Ruykt na muskaede
 Dit is een schoone zaek
 Twee Tickers, in de zak,
 Een mooie france Pak,
 Met fyne staele knoope
 't Is tog maer france kak,
 Zoo zy hier loopen.

4.

Ziet eens haer Vrouwen,
 Ik wet dog inderdaed
 Men zalze houwen
 Voor Daemes, van veel Staet.
 Haer kleeding is zeer net
 Na France smaek gezet,
 Het is zeer aengenaeme
 En alles tout a fet
 Al by die Daeme.

5.

Ziet eens haer tette
 Met linte gepalleerd
 Zoo vraey en nette,
 Het hair g'acommodeerd
 Eens a le h rizon,
 Dan weer een ander ton
 De chien couche wilt weeten
 Die is ook al te bon,
 Om te vergeete.

6.

Men ziet haer bloozen,
 Gestaeg aen haer Gelaet,
 Als zy met doozen,

Hier loope langs de Straet,
't Is echter maer blanket,
Op 't aengezigt gezet,
Zoo zyn zy vraey van weezen,
Maer ziet ze eens uyt 't bed,
Dan zult gy vreezen.

7.

Wilt gy eens weeten,
Hoe dat haer leeven is,
En wat zy Eeten,
Dats zeeker en gewis,
Somtyds een pot Buljon
Met Oolie en Unjon
Geen vlees raeckt aen haer tande
Van Beuf nog van Cuchon,
Is dat geen Schande.

8.

Zoo zyn die France
Paruikemaekers hier,
Met zang en danze
En staeg met veel plyzier,
Doch met een leege Maeg
Och wat oen zware plaeg!
Ik schey nu uyt met Schryven,
Ik werd van 't digten flauw,
Ik laet het blyven.

De Triompherende Chirurgy, over de uitgebraakte Laster.

Op een Aardige Wys.

1.

Wy Chirurgyntjes wy verkeerem,
Met de fraeiste van de Stee.
Alle dagen zyn wy Heeren,
Onzen steil die brengt dat mee,
Wy verkeerem by goeje menschen,
En bekomen dat wy wenschen,
't Is onze tong, die dat meest doet,
Die gemeenlyk is goed.

2.

Maer dan vind men veel benyders,
Schatters in een aermans goed,
Van die valsche faem verbryders,
Die men hier verbeelden moet;
Zy willen te kennen geven,
Dat wy zoo niet kunnen leven,
't Is hoe Duyvel kan dat zyn,
Hun profyten zyn zoo klyn.

3.

Men vind hun in Coffihuizen,
's Avonds in hun stomine,
Maer die 't zoo naeuw uitpluizen,
Hebben het meeste op haer lee;
't Zyn die alle man blameeren,
Op een ieder kretizeeren,
Heeren op straet, maer t'huis geen broot
Die veragten klyn en groot.

4.

Maer dan vind men daer en tegen,
 Heere die het wel verstaen,
 Die naukeurig overweegen,
 Dat wy gaern na buiten gaen,
 Zy doen dit of dat beryden,
 Of hun exteroogen snyden:
 Daer komt drinkgeld van dat 's pront,
 En zoo gaet ons jaer al ront.

5.

Confraters stel u te vreden,
 Het zal ook werden onze tyd;
 Want men kan geen Yzer smeden,
 Voor het is in 't vuur gelyd:
 Wilt geen valsche tongen agten,
 Laet ons onze tyd afwagten,
 Want geen mensch op aerd en leeft,
 Die geen vriend en vyand heeft.

6.

Daerom laet de buurt maer praeten,
 Stoort u aen die laegheid niet;
 Wangunst heerst by alle staeten,
 Speelt dan vreugd, en dan verdriet;
 Wy dog egter triompheeren!
 Leven maer als banjer Heeren.
 Dat in weerwil van de Nyd!
 Ons doet slyten zoo de tyd.

7.

Dus is maer verheugt te Leven
 't Best dat men heeft in zyn tyd,
 En maer geen gehoor te geven:
 Aen 't woede van de Nyd!
 Laeten wy ons zaem vermaeken,
 En niet met een anders zaeken,

Moeijen, want dat is groot kwaet,
En zoo blyft men buyten haet.

8.

Die dit Lied wil wel doorgronden,
Sal bevinden zo ik mein.
Dat men nooit meer word geschonden,
Als van die de vuilste zyn,
Van die opgeblazen bouwen,
Die veel van de Lommert houwen,
Waer zy dragen groot en klyn,
Om op straet myn Heer te zyn.

Vrysters-Klagt, over de Hedendaagze Moode.

Stem: Ik ben in de tyd van negen dagen.

IK zeg Mameer en gy moet weeten
De Moode die heeft my bescheeten;
O my den Buyk word my zoo dik,
Ik zeg en het zyn Duyvels plagen,
Een a la Moode Kind te dragen,
Wie isser meer bedroeft als ik.

Zeg Dogter wie heeft u bedrogen?
Mameer die Fielt heeft zoo gelogen
Die my gebragt heeft tot den val;
Hy kwam wat hooger als myn Knieje,
En zy myn zou geen leed geschieje:
Mameer en ik geloofden 't al.

Wel Dogter kondje doe niet schreeuwen,
Mameer de Field dee het zoo geeuwen?

Dat my den Aessem was belet;
 Kost gy niet krabben met u Handen?
 En Byten hem met uwe Tanden?
 Of geven hem aers een zouflet.

Mameer het zoude my niet spyten,
 Maer dat gy my dit gaet verwyten;
 Ik zeg de Moode heeft de schuld;
 Gy liet met a la Moode Kleeren,
 My langs de Straeten gaen braveeren,
 Mameer nu moet gy zyn geduld.

Wel Dogter komt dit van de Moode,
 Zoo wou ik datze was verboode,
 En voords gebannen uyt het Land,
 Komt dit van knikken en van nygen,
 Men zou daer wel een schrik voor krygen
 Hoe brengt gy u en my in schand.

Mameer nu laet u klagten vaeren,
 'k Heb myn Naers gebrand met Blaeren
 En moet daer zelve zitten op,
 Myn mooye a la Moode Kleeren
 Die zyn nu maer verrotte Peeren,
 De moode geef ik geheel de schop.

Een Nieuw Lied, van een Meisje die een Onrustige Droom heeft gehad.

Op een Aardige Wys.

Ik weet een meisje,
 Haer naem wil ik niet noemen,
 Zy zou een Boodschap gaen doen,
 Zy gong na de markt,

Verkocht schoone bloemen,
 Het was om te raken met fatzoen,
 Aen een Galant,
 Die haer eens zo trakteeerde,
 Maer het was zo niet, zo niet geschiet.

2. Een fris Ionkman,
 Die kwam haer tegen,
 En vroeg waer gaet gy zo na toe,
 Het meisje dat sprak
 Ik ben zeer verlegen,
 Ik weet niet hoe ik myn gevoel,
 Ik droomde van de nagt,
 Dat 'er een Ionkman op myn lyden
 Maer het was zo niet, zo niet geschiet.

3. Maer toen ik wakker wierd,
 Myn hemd dat was bedropen,
 Ik bevon myn in een groot verdriet,
 Al myn beste goet dat was zo weggeloope,
 Denk wat 'er in een droom al geschiet,
 Had ik nu myn Lief,
 Ik zou hem een zoentje geven,
 Maer het was zo niet, zo niet geschiet.

4. Wat een raere discours,
 De Ionkman die moet laggen,
 En hy zy ô myn lieve meid!
 Word gy dan geplaegd!
 Met zulke naere Nagten?
 Dan moet ik zeggen dat 't myn spyt
 Had ik van de nagt,
 Maer eens by u gelegen,
 Maer het was zo niet, zo niet geschiet.

5. Wel Ionkman,
 Wat had ik dan begonnen,
 Als gy van nagt eens by my had geweest,

Dan had ik het werk anders gesponnen,
 Met myn knegt, dat aerdige beest,
 Dat had dan ras:
 Tegen myn ingeschooten,
 Maer dat was zo wel, zo wel geschiet.

6. Dat om u knegt,
 Dat moet ik eens probeeren,
 Kom gaet mee na myn zalet,
 Daer zulle wy uit doen onze mooye kleeren,
 Nakent hebben wy de meeste pret,
 Moet het dan zo zyn,
 't Is na myn genoeg,
 Maer dat was zo wel; zo wel geschiet.

***Op het Aannemen der Hollandze Matroozen op 's Lands-Fregatten
 van Oorlog.***

Op de wys: wie gaat hier zoo verheugt.

1.
 WEest vrolyk van gemoet,
 Gy Amsterdams burglaryen,
 Ny wy met Leeuwe moet,
 Voor 't Vaderland gaen stryde,

Ons schip dat lyt al klaer,
 Tot Tessel voor de wal,
 Matrooze van Amsterdam,
 Maekt vreugt en bly geschal.

2.

Na boort, na boort, na boort,
 Het Schip dat lyt rysvaerdig,
 's Lands dienst heeft ons bekoord,
 Die dienst is ons wel waerdig,
 Matroos gy moet in vree,
 Na boort, na boort, na boort,
 Ons Schip lyt op de ree,
 's Lands dienst heeft ons bekoort.

3.

Al om springt in de bogt,
 Pakt in en bergt u bieze,
 Dog denkt vooral om 't vogt,
 Dat ons dus dienst deed kieze,
 Het geeft de Zeeman kragt,
 En maekt hem tot een Held,
 Verwarmt hem in de nagt,
 Wanneer 's Lands welvaart gelt.

4.

Pak in, pak in al 't goet,
 De ligter kan niet toeve,
 't Is tyd gints is 't vloet,
 Zet nu het werk op schroeve,
 Wy moete of men al teemt,
 Na boort, na boort, na boort,
 Voor 't laest een slokkie neemt,
 's Lands dienst heeft ons bekoort.

5.

Is 't klaer roep dan maer snel,
 Lieve Ouders ik wens uw 't beste,

O Vrouwe en Lief vaert wel.
 Vaert wel ô volk en veste,
 't Lang afschyt valt u zeer,
 Omhelst en roept maer snel,
 Het hardste hart word teer,
 Vaert wel, vaert altoos wel.

6.

Springt, springt de ligter in,
 't Vaerwel is my gegeven,
 Verandert dient uw zin,
 Van 't voorig vryen leeven,
 Denkt om uw dienst alleen,
 Soo strekt dees nieuwe stand,
 De pligt die gy moet treen,
 Tot eer van uw en 't land.

7.

Steek af, steek, streef voort,
 Het moet dog eens geschiede,
 's Lands dienst heeft ons bekoort,
 Wy moeten bystand biede,
 Denkt een verstandig man,
 Weg vrees die 't hart weerhoud,
 Schikt hem zo hy best kan
 De Zee moet ook beboud.

8.

Schep moet Matroossies moet,
 Waer toe zoud gy verzaken,
 Hy die zyn pligt voldoet,
 Kan rondom blydschap maken,
 De Waereld waer men ook lyt,
 Een yders kunst is goet.
 't Is alvoo dienstbaerheid,
 Als men zyn pligt voldoet.

9.

Hoezee, hoezee, hoezee!
 Wy zullen moedig streeven,
 't Geluk vaert altoos mee,
 Daer braeve ziele leeven;
 God die een stuurman is?
 Een helper over al:
 Die zal ons voor gewis;
 Weer brenge aen de wal.

Een Nieuw Lied, van de Vrouwtjes.

*Hoe zy 's Maandags haer verdiverteeren,
 Met het zoogenaamde Lappies keeren.*

Stem: Zonder liefde, zonder wyn.

1.

OP maendag ziet men de beste trant,
 Van de Vrouwtjes wilt weeten,
 Op de Noordermarkt playzant,
 Daer loopenze dat zy zweeten,
 Om het een of andere op te doen,
 Daerom ziet menze loopen,
 Alles moet 'er weezen na fatzoen,
 Al zouden zy haer hembt verkoopen.

2.

Iakken met staerten is haer manier,
 En op zyde een paer heupen,
 De rokken die zy dragen zyn na de swier,

Op de zyde wat sleepent,
 Van vooren en van agtere kort,
 Wilze maer beschouwe,
 Een gedoste Kiep al op haer hoofd,
 En strikjes al op haer mouwen.

3.

Zoo benne zy dan uitgedorst,
 Met een Maniel van laken,
 En een blaeuwe Satyne borst,
 Om ons te vermaeken;
 Groene of roode Schoentjes net:
 Witte Kousjes aen haer beenen,
 En haer Borsjes wat opgezet
 Daer zy 't een of ander mee meenen.

4.

Ziene zy den een of den aer,
 Het is aenstonds wenke of lonken,
 Zy bennen dan ten eersten klaer,
 Dan gaeuw een fles gedronken,
 En dan ook een rook party:
 Daer zy veel van houwen;
 Als is haer Man daer juist niet by,
 Zo gaet het met een party Vrouwen.

5.

Hebben de Vrouwtjes het eens beet,
 Dan zyn zy wel te vreedden,
 De Man die daer niet af en weet:
 Vraegt ook na geen reeden;
 Krygen zy dan pyn in haer lyf,
 Of in haer hoofd wilt weeten,
 De meester moet komen tot tydverdryf,
 Zy moeten pregeeren of zweeten.

6.

Daerom een ieder wel op let,
 Op die kuyerende Zusjes,

Zy houwen zo graeg van venusbet;
 En ook wel van wat kusjes,
 Een ieder die daer mee verkeert,
 Moet wel oplettend wezen,
 Want daer zijn der mee geleert;
 De smous moet haer geneezen.

Het Lands-Captyntje.

Op een lugtige Wys.

1.

Ik ben lest over het hof gegaen,
 Een Lands Captyntje sprak my daer aen,
 Hy vroeg my al met 'er daet,
 Of ik heb zin al na de baert,
 Ik liet myn naem opschryven,
 Om gelt te krygen;

2.

Ik streek het geld al in myn hoed,
 Daer op kreeg ik een frisse moed,
 Ik ging daer zitten op myn gemak,
 En rookte daer een pyp Tabak,
 Ik liet daer een borrel by zetten,
 Wild daer maer op letten.

3.

Hier van daen ging ik myn weeg,
 Na myn Winkel in de Halsteeg,
 Toen ik op myn Winkel kwam,
 Luystert wat ik daer vernam?
 Myn Baes begon te kyven,
 Waer zal ik blyven.

4.

Myn Baes sprak jonker wat is dit,
 Zal jy gaen vaeren op een Oorlogschip,
 Ben jy dan zo kwalyk van geest,
 Of heb jy by de Meisjes geweest,
 Iy zult 't doen beklaegen:
 In korte daegen.

5.

Adieu myn alderschoonste blom,
 Over achtien Maentjes kom ik wederom,
 Ben jy dan nog vry gezel,
 Zo zal ik u trouwen evenwel;
 Ik zal u schoone kint trouwen,
 En bruyloft houwen.

6.

Die dat Lietje heeft gedigt,
 Het waere drie knaepjes haer hertje was ligt,
 De eene was wit, de andere was zwart,
 De derde had 'er geen hemd aen 't gat,
 Het waere drie looze gezellen,
 Die my het vertellen.

Vrysters Klagt, over het verlaaten van haar Minnaar.

Op een Aangenamen Vois.

IK moet helaes nu van uw scheidyden,
 Eenig voorwerp die myn mind,
 Och wat rampen moet ik lyden,
 Om het afzyn van myn vrind,
 Moet ik dan zyn schoonheid derven,

Die eerst was myn groot vermaek,
 Kan ik dan geen troost verwerven
 Daer ik in groote liefde blaek.

Aenhoort myn klagt Minnaer,
 Myn trouw is uw bekend,
 Daerom laet uw dog overwinne:
 Gy weet dat ik standvastig ben,
 Maer hoe bitter valt myn het scheid,
 Van myn alderzwaerste pand:
 Maer na lyden komt verblyden
 Als de liefde blyft konstant.

Ach wat kan een Meisje hoopen,
 Als haer alles tegen is,
 En zy kan geen vreugd meer koopen,
 Nu de liefde verkeert is,
 Het is een Leeven zonder Leeven,
 En gestaeg een sterfuur zyn,
 Twee Herten die te zamen leeven
 Moet het scheid den doodelyk zyn.

Nu zal ik aen hem gedenken;
 Zoo lang als ik denken kan
 Aen hem te denken doet my krenken,
 Want hy is als een Tyran.
 Maer adieu dan ziels beminde,
 Terwyl de nyt 't geweeten wist,
 En ik my leeven moet verslinder
 Terwyl myn hoop ten einde is.

Heb dog deernis met myn klagen,
 Heb dog deernis met myn smert,
 Want ik kon 't niet langer verdragen;
 Daer ik van overrompelt wert,
 Maer adieu myn tweede leeven
 Vaer nu wel my waerde pand,
 Maer myn Hert is uw gegeeven,
 Want ik blyf als nog constant.

Een Waare Beschryving uit 't Dorp St. Bankres, gelegen in Noordholland, een uur van Alkmaar; hoe aldaar een Meisje, genaamt Geutje Booy, oud 16 à 17 Jaaren; dewelke in 5 Jaaren geen Spys genooten heeft.

Stem: Wat is de liefde blind, &c.

ACh Christen Menschen al,
 Hoort eens naer dit Geval,
 't Is een stuk het is Waeragtig waer,
 Op een Dorp een uur van Alkmaer,
 St. BANKRES zo men zeid.
 God toont over al zyn Almagtigheid.
 Dat aen een Meisje wilt aenhooren,
 Raekten buiten 't Verstand,
 Door Godes slaende Hand.
 2. Beschouwd dat wonder aen,
 Blyft hier een weinig staen,
 Maer Iezus heeft haer door Zyn wys belyt
 't Kind gered van haer krankzinnigheid
 Laet 't ons een teeken zyn.
 Voor Ionk, Oud, Arm Groot en Klyn
 Wilt dit stuk eens overdenken,
 Zy heeft in geen 6 Jaer lank,
 Genoote spys of Drank.
 3. Het Meisje zo ik verklaer,
 Is oud 16 a 17 Jaer,
 De zaak is ieder een bekend,

In Noordholland of elders daer omtrent,
 Bedenkt dog meer en meer,
 Zy word gespyst en gelaeft van de Heer,
 Men kan 't anders niet aenmerken,
 God laet haer voor een prooy,
 Haer naem is GEUTJE BOOY.

4. Verdraegt 't met gedult,
 't Is ons zonde schuld,
 Merkt vry dat droevig Schouwspel aen,
 En wilt 't Bybel woord dog niet versmaen,
 Maer leeft na Godes wet,
 Die 't Oude en 't Nieuwe verbond heeft ingezet,
 Dan zal u God ook niet verlaten,
 Tragt niet na 's Weerelds goet,
 Dat meenig treuren doet.

5. Elk spreekt na zyn verstand,
 't Komt al uyt verre Land,
 ô Dwaze mensch denk dog zo niet verkeerd,
 't Is God die hier overal Regeerd,
 Daerom zyn Toorn brand,
 Ons zonde zyn de plaegen over 't Land,
 Tragt na geen goed of hooge staet,
 Goud, Silver ofte Geld,
 Word by God niet geteld.

6. Denk tog het is onze schuld,
 Wy tergen Gods gedult,
 Ons zonde zyn de straffen over 't Land,
 Drie Iaaren met Watervloet aen alle kand,
 De Straffe onder 't Vee.
 Menschen en Scheepen zyn vergaen op zee,
 Laete wy ons tot Iezus keeren,
 't Ligt dat brand zo klaer,
 Nog op den Kandelaer.

7. Veel leeven nog in vreugd,
 Voort in haer jonge leugd,

Vloeke en zweere vroeg en laet,
 Ia zelfs ook klyne Kinders op de straet,
 Veel gierigaers woekers zaem,
 Bedriegers agterklappers van Gods naem,
 Wild niet liegen nog begeeren,
 Uw even naestens goed,
 dat eeuwig treuren doet.

8. Ach menschen wie gy zyt,
 't Is hier een korten tyd,
 Dat wy in de Bedroefde weereld zyn,
 De een vol vreugd de andre vol pyn,
 Mogte wy al te zaem.
 Met Lazarus het Hemelryk ontfaen,
 't Staet duidelyk beschreeven,
 Den Ryken vrek zeer snel,
 Moest branden in de Hel.

9. Bedenkt dat stuk dog wel,
 Tragt na geen overspel,
 Verlaet de Waereld agt geen hooge staet,
 't Zy al dingen door des Zatans raet.
 De haet en nyd is groot,
 De eene Mensch gunt de aer geen brood,
 Het is 't beloop van deeze weereld,
 Maer gaet het den Armen wel,
 Een ander heeft veel gekwel.

10. Betreur dog klyn en groot,
 't Eynde is de Dood,
 Dat wy van hier eens moeten scheiden gaen,
 Denkt aen het Kind wat zy heeft uitgestaen,
 Zy riep tot Iezus goed,
 Schenkt my offerhande van uw bloed,
 Ach mogt ik maer genieten,
 O Heer geef my tot prys,
 U 's Heemels Paradys.

11. Spiegelt uw al te zaem,
 Vreest dog des Heeren naem,
 Laet ons al tot een teeken zyn,
 Al zyn 't Vorsten Prinsen groot of klyn,
 Al zyt gy hoog van staet,
 Niemand is 'er die 'er vry van gaet,
 Wy moeten eens voor God verschyne,
 Om loon na werk te ontvaen,
 Voor dat men heeft gedaen.

Een Nieuw Lied, op de Moffinnen en Noorinnen; wegens haar Komst binnen Amsteldam.

Stem: Laastmaal een Mof kwam in de Stad.

LAest een Moffin kwam in de Stad,
 In 't zoete Amsteldam!
 Gebragt hier met een Iutze Smak,
 Zy keek en hieuw haer mal!
 Maer zonder daer lang stil te staen,
 Hoord hoe het met haer is gegaen?
 Terstond, terstond, terstond.
 Ging zy na een Besteedster toe,
 En krygt aenstonds een Huur,
 Maer Meisje hebje wel een Lief,
 Ia zegt ze gants niet stuur.
 Myn Vryer die is op de Vaert,
 Al na Suriname voor Koksmaet,
 Dat 's goet, dat 's goet, dat 's goed.
 komen zy nu dan in haer Dienst,
 Zy slaepen dan zeer schoon,

Al by de Heer, of by den Knegt;
 Of anders by de Zoon,
 Zy zyn in huis al schielyk voogt,
 Zoo dat geen Amsterdammer doogt,
 By haer, by haer, by haer.

Dan gaene zy met Mantels om,
 Al na de Nieuwste zwier;
 't Zy van Blaeuw Laken! ofte Stof,
 Wat dunkt uw van dat dier?
 Daer na zoo breekt de bommel uit,
 Dan is 't heel spel verbruyt,
 Met haer, met haer, met haer.

Want ziet daer komt zy in de Kraem,
 En dat van een klyn Kind,
 Om dat haer Heer dat heeft gedaen,
 En haer zoo lief bemint;
 Krygt zy een Minnedienst terstond,
 Dat is voor deze Triene pront,
 En goed, en goed, en goed.

Ik zy dan in een Minnendienst,
 Het gaet die Kneuter wel;
 Geen Meid mag haer dan spreken eens,
 Of te een Knegts-Gezel,
 't Is voort, my lief is op de Zee,
 Bedient hem van die slenters mee,
 Wat goed, wat goed, wat goed.

Daer komt een Brief uit Tessel aen;
 Verzoekt nu aen uw Heer:
 Dat ik mag op de werf gaen,
 Al was 't maer voor een keer!
 Anders voor de Stuurman of Kaptyn,
 Dan kan ik plaege groot en klyn,
 En slaen, en slaen, en slaen.

Men trouwt al vast dan met malkaer,

Gaet kwazie winkel doen;
 Van Koffi, Thee, of wel wat aers,
 Of Sisse of Cattoen;
 Men hout daer een stille winkel by,
 Dan is de Man van werkke vry,
 Ia vry, ja vry, ja vry.

De Kinderen na verloop van tyd,
 Die speelen mee niet mis;
 Se ontdekken wat haer Moeder zy,
 En wie haer Vader is,
 Dat zy van haer Geboorte recht,
 Zyn schuldig een westphaelsche knegt,
 Of Mof, of Mof, of Mof.

Zoo gaet het met dat groene goet,
 Al binnen deze Stad;
 Want zy gemeen zyn opgevoet,
 Vergaeren hier de Schat,
 Men is hier luffrouw na de trant,
 Men heeft geloopt agter Land:
 Om Brood, om Brood, om Brood.

Het vleyen dat haer eigen is,
 Maekt Trien alom bemint,
 Baert dat voor ons geen ergernis?
 Geen Amsterdammer Kind,
 Kan vleyen om bemind te zyn,
 Maer dat kan doen een groene Tryn,
 Zoo mooy, zoo mooy, zoo mooy.

Die eerlyk wil die kan zoo niet,
 't Is eygen aen dat zoort;
 Een ieder troost hem in 't verdriet,
 En doet zoo als 't behoord,
 Want 't end draegt eindelyk de last,
 En daer is 't alles ook aen vast,
 Gewis, gewis, gewis.

De Nieuw Vermakelyke Drogist.

Op een schoone Vois.

1.

IN de nieuwe Gaeper hier,
Bedient men yder met plaizier,
En kent verzekert zyn,
Het is alles zuper fyn;
Al wat gy hier dan ziet:
En ik met vlyt aanbiet,
De minsten prys,
Koopt maer een rys,
En met genoeg en zeer,
Zult gy koomen weer.

2.

Hier kunt gy vinden,
Remedie voor de winden;
Voor scheurbuyk inder daet,
Gebruyk de Leepel-blaet:
Venetia en tarpentyn,
Ook beste rooze zyn,
Gelyk gy ziet,
Gelooft gy 't niet?
Lyn Koek, Oly klaer,
Verkoop ik al te gaer.

3.

Hier hebt gy die Galnoot,
Azia op regt kooproot;
Is dan u Hoed wat oud,
Gebruykt Proventie hout:
Kookt dan daer in wat Gom,

Schuyert u Hoed rontom,
 Dan zult gy zien,
 Dat alle lien,
 Denken vast en gewis,
 Dat u Hoed een nieuwe is.

4.

Om te sweeten is het goet,
 Vlier Camil-bloem, Bokke-bloed,
 Kooren bloem, slakke stroop,
 Voor hoesten en teering koop,
 Ook beste Kruyde mee,
 Die word gebruyckt als Thee,
 Engels Meel,
 Voer ik veel,
 Voor die geen die swak zyn;
 De eelste Medizyn.

5.

De kostelyke Spaensche groen,
 Of nog andere versmaljoen:
 Berlins blaew een schoonder kleur,
 Nog andere verwe meer,
 Lont, Canfer en aluin,
 Pik, Hars en beste Puyn,
 Vislyn schoon,
 En Inkt hier ten toon,
 Slaepbolle groot en klyn,
 sponze die goet zyn.

6.

Lavendel, Roozemaryn,
 Wie ook Wynruit, Mafrik ryn,
 Of wilt gy koopen alleen,
 Die zuivre barren steen,
 Fyne drop van Anys,
 Probeert ze maer een rys,

Het is gezond,
 Neemt 't in u mont,
 Een stuk, is u borst rouw,
 Dan geneest het gouw.

7.

spaenze Peeper heb ik goet,
 Die men in Augurkies doet.
 Knoffelen en salotte fyn,
 Kent gy vinden by myn,
 salpeeter, Foely, Notenmuscaet,
 Gember of andere Zaet,
 salie, Zoethout
 En Engels Zout,
 Nieskruid goed, op myn woord,
 Zalf van alderhanden zoort.

8.

Nu wil ik myn pligt afleggen,
 En nog eens zeggen,
 En wenschen alle lien,
 Veel vreugde en plysier,
 Gezondheid, rykdom meê;
 Leeven zaemen te vreê:
 Ik sluyt myn deur,
 Blyf u serviteur;
 Dat geen dat ik heb genoot,
 Dat zal zyn beloont.

Het Hedendaagsche Leven van de Jonge Meisjes beschouwd en de gevolgen die daar van voortkomen; wegens hunne Kleeding naar de nieuwe Mode.

Stem: Als 't begint.

1.

Jonkmans wilt niet ver loopen,
Om Meisjes van plaisier,
Men vind 'er heele hoopen;
Al na de nieuwste zwier.

2.

Zy draegen een Hoed met kanten,
Een Muts met Lint zeer net,
Oorbellen met Brilljanten,
Heel sierlyk bezet.

3.

Haer Iakken lang van schooten,
Van agteren met een tip,
Hofmouwen, als de Grooten:
Den Halsdoek lang van slip.

4.

Keurslyven zy ook draegen,
Wat breet en laeg van Borst;
Zy doenen niet als klaegen!
Al van de Minne dorst.

5.

Boeslaers met zyde Banden,
Een Ketting om haer Hals,
En schuiven op haer Handen,
Van Goud; maer veelyds vals.

6.

Beulingen en Punthaken,
 Draegen zy na de zwier;
 Men ziet op haere kaeken,
 Het lonkent Minnevier.

7.

Rokken, van agter en vooren,
 Wat korter als op Zy;
 Om Ionkmans te bekooren,
 En brengen in de Ley.

8.

Kouzen met zyde Klinken,
 En schoentjes na de trant,
 Gespes die 'er op blinken,
 Die zyn ront of Vierkant.

9.

Zoo gaen de Meisjes zwieren,
 En stellen haer ten toon,
 Lonken in hun maniere,
 Om meenig Manspersoon.

10.

Wilt gy haer streeken leeren;
 Ionkmans doet dan als ik,
 Gaet 's maendags Lappies keeren,
 En let eens op 't stik.

11.

Hoe dat zy daer gaen loopen,
 Zeer dikwils heên en weêr,
 Het is niet om te koopen;
 Maer om een Mentineur.

12.

Doch alle Ionge Meisjes,
 Die trekken 't haer niet aen;
 Hoort nu nog maer een reisje,
 Wat ik u zal gaen raân.

13.

Kleet u zeer fraay in kleeren,
 Zoo net als gy begeert,
 Wagt u voor Ionkmans Eeden,
 Dan word gy niet onteerd.

Aardige Zamenspraak tusschen Man en Vrouw, en de Jonge die by haar werkt.

Op een Lugtige Wys.

DE BAAS.

V'Ergenoegt is 't zoet van 't leven,
 Is 'er wel beter vreugd op Aerd?
 Gezonthed werd myn ook gegeven,
 Wel wat is 'er beeter Staet?
 Ik heb gezegent weel te werken,
 't Leven maekt myn niet lam of stram, *bis.*
 Maer 't word laet na ik kan merken,
 Ik wou dat die drommelze jongen maer kwam.

2. Savonds als de Zon gaet blinken,
 Dan heb ik weer een ander pret,
 Ik rook eens ik laet 't glaesje klinken,
 Ik gae met een vrouw van me na bet,
 Die me streelt met vriendelykheden,
 Ik noem haer myn Engel lief myn lam, *bis.*
 Ik slaep gerust ik ontwaek wel te vreedden,
 Ik wou dat die drommelze jonge maer kwam.

3. Wel jonge is dat nu uytblyven?
 Daer je weet ik ben zoo bepaelt.

DE JONGE.

Baes wil dog niet kyven,
Want de Brug was opgehaelt!

DE BAAS.

Wel jou zeldermenze jongen;
Ik geef jou daer strak een schop, *bis.*
Wat maek jy weer raere sprongen,
Ik zeg de Brug die gaet nooit op.
4. Maer zeg my nu eens ter degen,
Wat een boodschap brengje meê?

DE JONGE.

Ach Baes maek my niet verlegen,
En wees dog maer wel te vreê!
Want ziet ik ben het vergeeten,
wat dat ik kreeg voor bescheid,
Want ik sprak, (dat moetje weeten,)
Maer een lompre Keukemeid.

DE BAAS.

5. Wel ik kan met jou wat wagen!
Lompe reekel als je zyt,
Ik kryg haest op al myn vraegen,
Voorwaer niet eens regt bescheid,
Ziet myn bloed dat werd myn water.

DE JONGE.

Ik zeg Baes de Meid was gek, *bis.*

DE BAAS.

Ik zeg Jonge hout uw snaeter,
Of ik slaeye voor je bek.

DE JONGE.

6. Ia je moet met slaen beginnen,
Dan zou je voorzeeker zien,
Hoe ik zonder te verzinnen:
Met myn Vingers alle tien,
Souw ik in jou bakkes drukken,

Loof het vry Baes poereloer. *bis.*

DE BAAS.

Longe dat kan nimmer lukken.

DE JONGE.

Jy kan loope na je moer.

DE VROUW.

7. Wel wie heeft nu van zyn leeven,
 Wat heeft Kootje tog misdaen?
 Heeft hy dan zoo zwaer misdreeven?
 Dat je hem drygt om te slaen,
 Ziet hoe al myn leeden beeven,
 Altyd dryg je of je slaet, *bis.*
 Kan je wel eens reeden geven?
 Waerom dat je bent zoo kwaet.

DE BAAS.

8. Hoor dat Vrouwsperzoon eens lullen,
 Ik zeg je maekt me drommels kwaet,
 Kryg ik in myn kop de krullen,
 Dan zoo slaen ik uw dispraet.
 't Zyn geen zaken, die uw raeken,
 Daerom bruyt na agtere toe; *bis.*
 En gaet daer jou Pot klaer maeken,
 Ik ben jou babbele lang al moe.

9. Lieve vrienden hoort myn Vrouwtje,
 Hoe slooft zy zich thans weer uit?
 Gelooft haer niet, zy is een Stouwtje,
 En zy houwt veel van die guyt.

DE VROUW.

Man bedae!..... Koo weet van zaeken,
 't Sou ons strekken tot verdriet!
 Wil dog maer de prys weer maeken,
 Kootje is de kwaetste niet.

Treur Zang; op het in de Lugt springen van het Hollands Oorlog Schip ALPHEN, onder Commande van den Wel Edele Gestreng Heer Baron G. W. H. VAN DER FELTSZ, leggende op de Reede van CURACAO, bemand met 230 Zielen; waar van maar 25 Perzoonen hun Leven behouden hebben. Voorgevallen op den 15 September 1778.

Stem: O Holland schoon.

O Hemel! ach! wat naer geklag,
 Brengd den *Courant* ter ooren?
 Een dag van vreeselyk ontzag!
 Uyt *CURACAO* wy hooren,
 Dat 's Lands Schip *Alphen* aldaer,
 Door 't kruyt van een gesprongen waer,
 Het geen dat veele Zielen,
 Deed jammerlyk vernielen.

2.

Dat van Twee-Honderd-Dertig Man,
 Vyf-en-twintig Persoonen,
 (Ter nauwer nood, gered daer van;)
 Dien dood nog zyn ontkoomen,
 Den rest der manschap zyn helaes!
 Geworden tot een Visschen Aesch;
 En door den Zee verslonden,
 Ook veele aen Strant gevonden.

3.

Waer van eenigen zonder Hoofd,
 En zonder Arm of Beenen,
 Zyn van hun Levensdraet beroofd,
 Wat hert berst niet van weenen!
 Dien deez' Elende staet aenschouwd?
 Waerom dat Weeuw en Weezen rouw
 En in een vloed van traenen)
 Van droefheid als vergaenen.

4.

Den *Wel Edel Gestrengen Heer*,
Baron, van der FELTSZ meeden,
 Is weer gevonden; welk met Eer,
 Ter Aerden men besteeden,
 Dog werd met droefheid groot betreurd,
 Zyn *Edelheid* ook viel ten beurd,
 Dit Noodlot; welk een smerten,
 Een ieder ging ter herten.

5.

Herdenkende het goed beleid,
 En Wysselyk Bestuuren;
 Waer mee zyn *Hoog Wel Edelheid*,
 Verzuymden tyd nog uren,
 Maer zyn *Scheeps Volk*, ten *Vader* waer,
 En staedig hoede voor gevaer,
 Na kragten en vermoogen,
 Dus zy de Alzienden Oogen.

6.

Al smeekende, dit dierbaer Pand,
 Ten Hemelwaerd opdraegen,
 In wensch, hy in volmaekter stand;
 Van 's Hemels welbehaegen,
 Den Hemel nu genieten meugd;
 Schoon dat hun Eer, en groote deugd,
 Blyft na den dood verheven;
 In ieders herte leven.

7.

Onder den geen die zyn gespaerd:
 Zig Neege Man bevinden,
 Zeer zwaer gekwest, maer nog bewaerd!
 Voor 't doodlyk verslinden;
 Het welk Twee-honderd en vyf Man,
 Zeer smertlyk heeft bezuurd daer van,
 Een slag, waerd te betreuren:
 Welk men daer zag gebeuren.

8.

Waer door het *Fort*, en ook den *Stad*,
 Veel schaede kwam te leiden,
 En al wat hen omtrek bevat,
 Geen Huyzen zelfs bevreyden,
 Zoo dat het jammer naer geluid,
 Bersten tot in den wolken uyt,
 En veel Vaertuygen zonken,
 Ook meenig Mensch verdronken.

9.

Geen dag nooit droeviger en naer,
 Vervuld met Schrik en Beeve!
 Een ieder waer in Doods gevaer,
 Om uyt het Aerdsche leeve,
 Door dit betreurend ongeval,
 Te storten in het Aerdsche dal!
 Maer God; welk is ontferming!
 Waer nog tot Heil-bescherming.

19.

Dat het Schip den *Princes Royaal*,
 Ons niet te naeuw genaekten.
 Anders had Huyzen, Berg en Dael
 Waer voor men veilig waekten,
 Van een gescheurd door kruyt en lond;
 Welk in groot quantiteyd bestond.

Daer 't Schip meê waer belaeden,
Dus ziet men Gods weldaeden.

11.

En zyne alzienend Oog gewis,
In allerhanden zaeken,
Die ook hoe naer en duyster 't is,
Gestaeg in Liefde waeken?
Zoo dat geen smert, hoe groot hy zy;
Zyn hand blyft ons gestadig by,
Dien ons met zeegeningen,
In al ons doen omringen.

12.

Hy wil voor diergelyk geval,
Ons verders lang bewaeren!
En onzen *Zeemacht* over al,
In zyne gunste spaeren,
En kroonen met Zyn Heerlykheid;
Want hy wel Vaderlyk kasteid;
Maer heeld ook weer de smerte,
Hoe naer ze ons gaen ter herten.

Een droevig Lied.

DAer was een Maget vol benouwen,
Zeer long onnozel als een Lam,
Haer lief wou met ander trouwen,
Eer de tyd van Baren kwam,
Toen sprak zy met droevig zugten:
Looze Minnaer valsch van scheyn;
Wilje Trouwen, gy moet vluchten,
Of houwen het Kindje klein.

2.

Liefste Lief maekt geen benouwen,
 Al gaet gy van myn bevrucht,
 Wy zullen te zaeme Trouwen,
 Laet daerom geen eene zugt:
 Gaen wy buiten met ons beiden,
 Klaegd aen niemand uwen nood,
 Ik en zal nooit van u scheiden,
 Maer getrouw zyn tot 'er dood.

3.

De arme Maegd liet haer bepraeten,
 Zy was also zeer ontsteld;
 Buiten de poort; langs de straaten,
 Tot zy kwamen op een veld,
 De tyd van Baren die kwam nader,
 Toen sprak zy met woorden zoet:
 Toond nu dat gy zyt de Vader,
 Want ik hier verlossen moet.

4.

Toen zy was verlost van 't Kinde,
 Toen sprak hy als een tiran:
 Hy zy za hoer 'k zal u verslinden,
 Gy zoud myn brengen in schand.
 Hy nam een mes heeft haer doorstoken;
 Zy riep zo menigmael o Heer!
 Haer jonkhert dat is bezweken;
 Zy viel dood ter aerden neêr.

5.

Maer toen zy niet meer konde spreken,
 Nam hy 't Kindje by een been,
 Heeft het zo mors dood gesmeeten,
 scheurden 't aen stukken van een.
 Hy zei nou vrees ik geen klaegen,
 Begroefze beide onder 't zant,

Komt 'er iemand na haer vraegen,
Ik zeg zy is uit het land.

6.

Hy is weer na de stad getreden,
Nam zyn Vryster by 'er hand,
Hy zei: ik ben nu te vreden,
En zy is nu al van kant:
Laet ons Trouwen nu met lusten,
En gaen neemen ons plaizier,
Daer zy is zal zy wel rusten,
En zal nooit weerkomen hier.

7.

Zint Andries heeft hy het bedreeven,
Deeze moorden bydegaer,
Maer God heeft het hem niet vergeeven;
Drie dagen na 't Nieuwe-laer,
Kwam daer een Landman met zyn Paerden,
Hy zou gaen werken op het veld;
Groef het Lighaem uit 'er aerden,
Waer van hy zo zeer ontsteld.

8.

Og lieven Heer wat mag het wezen!
Riep deez' Landman, staet my by,
Hy was vol angst ende vol vreezen,
Vond het Kindje aen haer zy,
Aen stukken van een verslonden;
Den arme Man hy wist geen raed,
Ging de zaak terstond verkonden,
Aen de Edele Magistraet.

9.

De Heeren lieten haer vizenteeren,
Men bragt haer in de stad vol rouw;
Toen ordonneerden daer de Heeren,
Als dat men haer Begraeven zou,

Om te dragen na de aerde,
 En te leggen in de grond,
 't Doodde Lighaem dat bezwaerde,
 Regt daer deze Moorder stond.

10.

Maer die haer droegen ter aerde,
 Zy konden niet verder gaen,
 Hoe langs hoe meer dat het bezwaerden,
 Tot zy bleeven stille staen,
 De Moordenaer stond daer beneven,
 Hy riep uit des herten grond:
 O Heer wat heb ik doch misdreeven!
 't Bloed sprong hem uit neus en mond.

11.

Zy hebben hem Gevangen genomen,
 Gebrogt al voor de Magistraet,
 Daer hy vol angste en de schroomen,
 Bekende zyn vervloekte daed;
 Over haer ik niet en treurde,
 Maer 't is kwalyk van myn gedaen,
 Dat ik myn bloed zo verscheurde,
 Zonder Doopsel te ontfaen.

12.

Syn Vonnis dat wierd uitgesproken,
 Dat hy sterven moest de dood,
 En dat zyn Lighaem zou zyn gebroken,
 Gerabraekt voor zyn foute groot:
 Wat baet nu al myn ryke leeven,
 Wat baet nu al myn groote schat?
 Want ik moet Gerabraekt wezen,
 En myn Lighaem op een rad.

13.

Oorlof gy Menschen algelyken,
 Spiegeld u hier aen dit Lied:

En wild doch van het kwaede wyken,
 Want het brengt u in 't verdriet;
 Wild altyd den Heere vreezen,
 Die daer leeft in 's weereldsplein,
 Het is waerdig om te leezen,
 Hoor Ionkheid in 't Gemein.

Een Nieuw Lied.

1.

Het regend Herderinne,
 Al wat het Land bekoord;
 Laat myn uw hert steeds minne;
 Dryft dog u kudde voort.

2.

Het vogt druipt door de boomen;
 Hoor hoe het Windje ruist:
 Het Weêr schynd op te komen;
 Daar barst het Weerlicht uit!

3.

Men hoort den Donder dreunen!
 't Is hier nog ver van daan,
 Ik bid U ondersteun me;
 O Goôn wild my bystaan.

4.

Myn hert schynd steeds geruster,
 Ik zie myn wooning aan;
 My Moeder en myn Zuster
 Die bieden ons steeds aan.

Een Nieuw Lied.***Op een Aardige Wys.***

1.

DAer waere twee wyffies die klopte malkaer, bis.
 Den eene die zat 'er den ander in 't haer,
 Lourensi, Cardoesi,
 Den eene die zat 'er den ander in 't haer.

2.

Zy viel van de Trappen wat hat zy in haer zak, bis
 Een Flessi Iannever en een doosi tabak.
 Lourensi, Cardoesi,
 Een Flessi Iannever en een doosi tabak.

3.

Met een kwam daer een Chirurgyn aen, bis,
 Bent gy der gekwest wie heeft het gedaen,
 Lourensi, Cardoesi,
 Bent gy der gekwest wie heeft het gedaen.

4.

Zy ligten haer pak op daer 't Flessi stak, bis,
 Dat het ten eersten aen stukkent brak,
 Lourensi, Cardoesi,
 Dat het ten eersten aen stukkent brak.

5.

Hy vroeg 'er bent gy 'er gekwest wel aen, bis.
 Ik zal 'er uw wel van die pyn ontslaen,
 Lourensi, Cardoesi,
 Ik zal 'er uw wel van die pyn ontslaen.

6.

Maer by het verbinden, riep zy 'er ô myn, bis.
 Ie steekt me (myn Heer,) wat heb ik een pyn!
 Lourensi, Cardoesi,
 Ie steekt me (myn Heer,) wat heb ik een pyn!

7.

Doe stak hy weer anders, dat deet haer goet, bis.
 Doe had ze op zyn verbinden wel moet,
 Lourensi, Cardoesi,
 Doe had ze op zyn verbinden wel moet.

8.

Maer Frans kwam tuys met een groot gedruis, bis.
 Hy schopte de Barrebier net uit zyn Huis,
 Lourensi, Cardoesi,
 Hy schopte de Barrebier net uit zyn Huis.

9.

De Barrebier riep doe zo meenig een keer, bis.
 Ik kom by zulke gekweste nooit meer,
 Lourensi, Cardoesi,
 Ik kom by zulke gekweste nooit meer.

Een Zamenspraak tusschen een Chirurgyn en een Jonge Dogter.

Stem: Daar waren twee Wyffjes, &c.

1. SA vrinden ik heb 'er weer een nieuw Liet,
 Al wat 'er in 't kort weer is geschied,
 Louwrensje, Cardoessie,
 Al van een Meysje die Lisabet hiet.

2. Het Meysje ging 'savonds veel op avontuur
 Al op de kruysbaen, hoort wat 'er gebeurt,
 Louwrensje, Cardoessie,
 Daer ontmoet haer een Zinjeur.
3. 't Meysje sprak het Zinjeurtje aen,
 Lief ik wil mee uit wandelen gaen,
 Louwrensje, Cardoessie,
 Of wil mee naer myn knippie toe gaen.
4. Zy luysde zyn beurs, is dat 'er niet mooy,
 Zy kreeg de Rotterdamse fooy,
 Louwrensje, Cardoessie,
 Een dikke neus die staet haer mooy.
5. Zy vlugten na boven, en viel van de Trap
 Met een vlesje lannever een doosje Tabak,
 Louwrensje, Cardoesie,
 Zoo gaet 't met al dat Canalje pak.
6. Met een kwam daer een Chirurgyn aen gaen,
 En vroeg Meysje wie heeft 't gedaen?
 Louwrensje, Cardoesie,
 Zeg 't myn maer ik zal 'er mee gaen.
7. De Barrebier stak haer een week of wat,
 't Meysje dat zy hoe goet doet my dat,
 Louwrensje, Cardoesie,
 Ie bent zoo zeeker de Baes van de stad.
8. Oorlof Meisje van plaisier,
 Hebt gy lust te gaen aen de zwier?
 Louwrensje, Cardoessie,
 Ik houw het met de Barrebier.

Op de Executie gedaen in Tessel, op den 20 en 21 October 1779.,

Op 's Lands Oorlogschip DE VENUS, aen de Muytelingen van 't zelve Schip; zynde de Sententiën door zyne Hoogheid de Prins van Oranje, merkelyk verligt. De Corporael der Zoldaten; welke gecondemneerd was tot de Kogel, en vervolgens het Cadaver in Zee te werpen; wierd deze zyne straf verligt, met driemaal van de Rae in Zee te loopen, en dan gelaerst met 160 Bilslaegen. De Bootsman driemaal van de Rae en 150 Slaegen. De Schilder, driemaal van de Rae en 150 Slaegen. NB. Deze viel flaeuw en moest met 4 Man, gelyk de vorige weg gedragen worden. De 4de of Onderstuurman, eens van de Rae en 100 Slaegen, als ook op dezelve wyze den Quartiermeester. (Deze Strafverrigting is geschiet op den 20.)

Vervolgens waren de Sententiën van de Schieman, Bootsman en Constapel, om met een Kogel voor de Kop geschoten te worden, en het Cadaver in Zee gesmeeten, om door de Vissen te werden verteerd; die van de Eerste is door zyn Hoogheid per gratie verandert in driemaal te Kielhaalen, en daar na ter discretie van Commissarissen, gelaerst te worden, en de twee overige ieder eens Gekielhaeld; en daer na gelaerst, mede ter discretie. Zynde dus de Schieman, na dat hy driemaal Gekielhaeld was, gelaerst met 170 swaere Slaegen. De Bootsman en Constapel, na ieder eens Gekielhaeld te zyn, beide gelaerst met 160 Slaegen.

Toe-Zang.

Wyze: O Holland schoon gy leeft in Vreê.

1.

Wat is des Hemels Majesteid,
 Rechtvaerdig in zyn daeden,
 Dien 't Oproer straft te zyner teid,
 Aen alle die ten kwaede
 Hun stoutheid durve vangen aen;
 En tegens zyne Magt opstaen,
 Die hy heeft in dit leven:
 Aen d'*OVRIGHEID* gegeven.

2.

Om na hun wyze Hooge Raed,
 Eerbiedig ons te drage;
 En nooit tegens het Roer van staet
 Weerstreeven; maar 't behaege
 Huns wille doen met naerstigheid,
 Eer dat het Swaerd hun opgeleid;
 Door 't woede uit zyn scheede:
 In gramschap ons verbrede.

3.

Gelyk op 's Lands Schip *Venus*, is
 Gebeurd voor weinig dagen,
 Aen *Muytelingen* die gewis,
 Hun Euveldaed beklagen;
 Welk zy door stoutelyk bestaen,
 In groot getalle vongen aen,
 Met dreyging om hun ziele
 Door 't Kruyt, als te vernielen.

4.

En 't Schip doen springen in de Lucht!
 Als men de Dwinglandije,

Van hun vervoeielyke Zucht!
 Niet na hun Wensch gelye,
 Het geen met veel zagzinnigheid,
 Na eenen zeer geruyme teid
 Zulks Staediglyk beleeden,
 Wierd spoediglyk, overtreden.

5

Zyn *HOOGHEID* gaf daerop Bevel,
 Om hun te Attaqueeren;
 Belegde voort een Krygs-Raad fel:
 Van *Capiteins* en *Heeren*,
 Der *Hooge Admiraliteit*;
 Om zo door wysselyk Beleid,
 Van hunnen Raeds-besluiten,
 Deez' Gruwelen te stuiten.

6.

Kinsbergen, een Ridder stout,
 In alle Zee-magts zaeken,
 Maekten hun voorneemens verflout,
 Door het zeer ievrig waeken,
 Het geen hy dee by Nagt en dag,
 En hun zeer kort op zeyde lag,
 Om door zyn Magt te dwingen
 Indien zy iets begingen.

7.

Deez' kloeke daed, dee ieder een,
 Op den helder als beeven
 Zo dat al 't volk kwam op de Been,
 In vrees dat ook zouw sneeven:
 Deez' Held met zyn Scheeps Volk al;
 Indien dit kwaed ten boozen val,
 Huns voornemen zou koomen
 't Geen hen deed geenzins schroomen.

8.

Korts daer na wierd door den *Krygs-Raad*
 Een *Schryver* af gezonden;

Na de *Rebellen*; die hoe kwaed,
 Zy in hun Ordens stonden,
 Ontvangen wierd met minzaamheid,
 En een *geschrift* van zyn *HOOGHEID*,
 Hun moedig voor kwam leezen,
 Het geen hun bragt tot vreezen.

9.

Waerin zyn *HOOGHEID* hun beloofd:
 Zyn gunste te betoonen,
 Indienze hunne *Opper-Hoofd*,
 Eerbiedig weer bekroonen;
 En den Matroozen gaf Pardon,
 Om op de Scheepen van rondsom,
 Na raed verdeeld te werden,
 En in hun Dienst volherden.

10.

Maar de Onder-Officieren voort,
 Op *Krygs-Raad*, zyns begeeren
 Moesten verschynen zo 't behoord,
 Om hun in alle Eeren,
 Met achtinge te toonen aen
 Waerom zy dit hun stout bestaen:
 Als hadden ondernoomen
 En daer toe zyn gekoomen.

11.

Noch Vier-en-twintig Uren tyd,
 Wierd hun beraed gegeven;
 Om dan zich met gewilligheid
 Zich zonder wederstreeven,
 Op *Hoogst* derzelve hun bevel,
 Zonder eenig verder uitstel,
 Hun daer na te gedragen
 Of dat men na 't behagen.

12.

Door strenge Middelen hoe zwaer,
 Hun zonde daer toe dwingen;

Dus zy in tyds om van 't gevaer,
 Zich niet te zien omringen,
 Moesten daer toe genegen zyn,
 Om zo hun wettig Zouverein
 Den reeden op te geeven,
 Waerom zy zulks bedreeven.

13.

Hier op zonden zy ten antwoord,
 In eenen Brief te weeten,
 Dat alles zyn zou zo 't behoord,
 Vergeeven en vergeeten;
 Maer dat zy hebben mogten weer:
 Hun *Officers*, na hun begeer,
 Aen Boord, om als voor deezen
 In Dienst getrouw te weezen.

14.

Waerop een *Heer Vice-Admirael*,
 Hun wederom antwoorden,
 Dat zy en zich aen geen verhael
 Ook hoe genaemd, zich stoorden,
 En geen Conditie neemen aen,
 Maer dat het Wyselyk beraen
 Zyns *Hoogheid* moest geschieden;
 Na 't geen zyn Magt gebieden.

15.

Na eenen weinig tyds beraed,
 Zy voort daer resolveere,
 Om te Eerbiedigen den Daed,
 Van zyn *Hoogheids* begeeren,
 Daer op men voort een Seine dee
 Aen al de Scheepe op de Ree,
 Dien zich aen alle zyden,
 Door Sloepen als verspreiden.

16.

En zo gezamentlyk aen Boord,
 Hun kwaemen af te haelen,

Den *Onder-Officieren* voort
 Gevoeld, en zonder draelen
 Op verscheiden Scheepen gelegd;
 En 't Volk dat Pardon was gezegd,
 Hun Vryigheid gegeven,
 Den rest op 't Schip gebleeven.

17.

Nu staen den geen die schuldig zyn,
 Hun straffen te ontvangen,
 Welk teegens hunnen *Souverein*
 Door hunnen boozen gangen
 Op stonden, dog God dien 't Heel-Al
 Bestierd, hier op het Aerdsche dal,
 Geeft ieder loon na werken,
 Zo men hier uit kan merken.

18.

Den *Krygs-Raad*, korten tyd daer naer,
 Heeft drie zwaerste *Rebellen*
 Veroordeeld, door een Kogel daer,
 Ter dood neder te vellen!
 Den *Corporaal*, *Bootsman*, *Schieman*,
 Waeren de voornaemste daer van,
 Dien dit wierd voor geleezen,
 Dog door Goedheid gepreezen.

19.

Zyn's *HOOGHEIDS* Mensche Lievendheid;
 Kwam men deez' zaek verligten.
 Eer men den straffe op den tyd,
 Aen hun had gaen verrigten,
 Dus dat met driemaal Gekielhaeld,
 En Bil-Slaegen zou zyn betaeld;
 Hun snoode Gruwelheeden,
 Zeer stoutelyk beleeden.

20.

Zoo zyn de anderen ook mee
 Gestraft na Euveldaeden,

Houd God voor Oogen en in Vree,
 Doe hy in zyn Genade,
 Al zulks zien aen een ieder een,
 Om niet te raeken in 't geweene
 Van straffen in 't Gerichte,
 Waer voor niemand kan swigte?

't Bruyloft Ledikant.

Stem: Ei lieve Jan loopt met een zet.

1.

KOm nu de Bruid na Bed gedanst,
 Haer Vryheid heeft gedaen.
 Het Kransje, dat haar heeft bekranst,
 Zal nu wel haest vergaen
 De Bruigom heeft beloofd dat hy
 Zyn' Speelnoods zal voldoen.
 Nu, jonge Luidjes, 't staet u vry
 Pluk nu het eerste Groen.

2.

Daer gaet de Bruid na 't Ledikant,
 Wat is de Sloof ontsteld!
 Daer speeld iets vreemds in haer verstand.
 Toe, Bruigom als een Held,
 Geniet nu 't Loon, u toegeleid,
 En help u lieve bruid,
 Verwin haer in een zoete Stryd:
 De bruilofts-Vreugde is uit.

Op de Vreede; geslooten tusschen de Roomsche Keizerin en Koningin van Oostenryk, en de Koning van Pruissen.

Stem: Laastmaal als ik in 't Meisaizoen.

Zyt vrolyk zingt nu blydelyk:

Lang leef, lang leef, lang leef!

De Keizerin van Oostenryk,

Die ons den vreede geef,

Met grooten Frederik,

Die zoo veel Landens schrik,

Verzoeten met een milde Daed,

Door hun vreedens-Tractaet.

2. ô Land! dat eens hun Oorlogs vuur

Had moeten onderstaen,

Uw hert zou meenig angstig uur,

Dan hebben ondergaen,

Daer by, gebrek aen brood,

En grooten Hongersnood,

Verwoesten Land en mensch en vee,

Wie mind dan niet den vree.

3. Zyn 'er geen plaegen, daar de vlam

Des oorlogs vuur gaet voord,

Waer den Vyand de Steden nam,

En klein en groot vermoord?

Laet of ô straffend zwaerd,

Dat ieder mensch vervaerd,

Laet ons doch vry van uwen Brand,

Den Vreede aen ons Land.

4. Geef Heer! doch uwe wyzen raed
 Aen onze Overigheid,
 Behoud het Land van onzen Staet.
 Dat zy door hun Beleid,
 Hem keeren, die door twist
 Bedagt mogt zyn op list;
 Of dat gy door uw sterke hand,
 Bevryd ons Vaderland.

5. Smeek God, geen straffen tot ons zend
 Door sterfte onder 't Vee,
 Dat hy zig mildlyk tot ons wend
 Bevryd ons Land en Zee,
 Van allen tegenspoed,
 Die Mensch en ziel en goed,
 Kan schaden onbepaeldelyk:
 Ach Vree! behoud ons Ryk.

6. Hy geeft de Rust aen ons gemoed
 En rykelyk bestaen,
 Laet ons liefst zeggen overvloed,
 Van alle vrugtbaer graen;
 Maer daer hy is gestoord,
 Is 't niet als brand en moord
 Hy vlugt van daer, hy wil geen stryd
 Vree! houd ons Land bevryd.

7. Daer Vreede zy, behoud men bloed,
 Maer tweedragt twist en haet,
 Zyn nooit verzeld met enig goed
 Die Vreede agter laet.
 Ziet eens na dat 't geschied
 Dat hy zyn heil ons bied,
 Hoe fleurig dat 't den Landman gaet
 En Koopman zynen Staet.

8. De Koopman volgt de voorspoed na,
 Hy weet van ramp of druk

De Vreede, komt hem mee te sta
 Die geeft hem zyn geluk
 In overvloed van schat,
 Waer door men stad in stad
 De Pragtigste gebouwen ziet
 Die ooit de konst toeliet.

9. De Landman ploegt en zaeid met blyt
 Hy leeft heel onbevreest,
 Een ryken Oogst doet hem profyt,
 Hy zingt verblyd van geest:
 Zyn Beesjes ziet hy gaen
 Met vreugden overlaen,
 Het danst, het springt, het lieve Vee:
 Wie doet het? als den Vree.

10. Zoo reist de Welvaert stadig voort
 Daer Vreede 't Land bemind
 Goon! gun dat Neerland nooit gestoord
 Werd door een barsche wind.
 Geef nog veel eeuwen lang,
 Neerland den Vreede zang,
 Zoo leeven wy hier in een dal
 Van vreugden overal.

De Stervende Philis.

Stem: ô Stille Nagt.

1. TOef, Philis, toef, myn Lief, myn Levenslicht:
 Keer, Beeld des Doods, ach! keer u van haer Aengezicht:

Heb dog ontzag voor Philis mindelyke Oogen,
Toon, om ons beider Liefde en droefheid meededogen.

2. Ach! Philis, och! myn Hart-Vriendin en Vreugd;
Werd gy den Dood ten prooi in uwe fiere jeugd!
Haer Boezem zwoegd, het Rood verlaet haer Lippen.
Help Liefde! laet haer' Ziel myne Oogen niet ontglippen.

3. Treur, Philomeel, slae eeuwig Treur-Geluid!
Dat niets myn heesch Geschreeuw, myn heeten Tranen stuit:
Myn Philes Sterft!.... Daer vliegt haer Ziel, ô! Smarte.
Schrei, Klop, Verdrink u zelve in Tranen, ô! myn Harte.

4. ô! Marmre Beeld, wel eer zoo Hemel-Schoon;
ô! Philis, Lief, kon ik nu van de Hemel-Goôn,
Daer ik u Kus, uw' Ziel weerom verwerven,
Geen Liefde zag, van Rouw, my op uw' Boezem Sterven.

De Lof des Huwelyks.

Stem: Wanneer de Zon zyn Paarde ment.

Hoe Zalig is het Echt Verbond,
Hoe vol vermaak en Vreugd,

Wanneer het waerlyk is gegrond
 Op reine Liefde en Deugd:
 Geen Schat, hoe groot van waerde,
 Die zoo veel voordeel geeft
 Als d'Echten-Staet op Aerde,
 Zoo men die wel beleeft.

2. Een Man, die zyne rust bemind
 En vreedzaam is van aerd,
 Nooit beter Staet dan dezen vind:
 Twee zielen wel gepaerd,
 Zien nimmer hun genoeg
 Door tegenspoed gestuit,
 Daer zy zij willig voegen
 Naer 's Hemels wys Besluit.

3. Men heeft wanneer men is gehuwd,
 Altyd een Deck-Genoot
 In Ramp en Druk die 't Lot niet schuwd,
 Al is uw Smart zeer groot:
 Maer in het Eenzaem Leven
 Zwig Vriendschap voor uw' Druk;
 Hoe 't Lot u ook doet beven;
 En vlugt uw Ongeluk.

4. Altoos baerd Eenzaemheid verdriet,
 Dit lyd geen tegenspraek;
 Men vind in 't Eenzaem Bedde niet,
 Nog aen den Disch, 't vermaek
 Dat ons den Echt doet vinden,
 Aen Tafel en in 't Bed;
 Al heeft men duizend Vrinden,
 Die vreugt word dog belet.

5. Een Huis-Voogd met zyn' Huis-Vrindin
 Verbeelden te gelyk
 Een Koning en een Koningin;
 Hun Huis verstrekt een Ryk;

Hunn' Kind'ren d'Onderdanen,
 Die, met een diep ontzag,
 Van hen zig doen vermanen
 Tot Deugden, dag aen dag.

6. ô! 't Huwelyk is het Leven Zoet,
 Maer by den Vryen Staet
 Niet anders is dan gal en roet,
 Gebrekk'lyk in der daed.
 De Trouw leert wel te Leven,
 Weert alle Ontuchtigheid,
 En maekt ons meer bedreven
 In Kennisse en Beleid.

Op de Keurige Meisjes.

Op een aangename Wys.

Sa lustig meisies lustig,
 Sa lustig altermael,
 Sa lustig meisies lustig,
 Sa lustig altermael,
 Met een kwam daar een Timmerman,
 Mooije meisie wilje myn,
 Neen, neen Plankedraegen,
 Gy kan myn ook niet behaegen,
 Hier moet al een ander zyn,
 Die zal hebben de wil van myn.

Sa lustig meisies lustig,
 Sa lustig altermael, *bis.*

Met een kwam daer een Metselaer,
 Mooije meisie wilje myn,
 Neen, neen Pannestryker,
 Gy en zult myn niet bestryken,
 Hier moet al een ander zyn,
 Die zal hebben de wil van myn.

Sa lustig meisies lustig,
 Sa lustig altermael, *bis*.
 Met een kwam daer een Opperman,
 Mooije meisie wilje myn,
 Neen, neen Kalkmaker,
 Gy kan by myn niet genaeken,
 Hier moet al een ander zyn,
 Die zal hebben de wil van myn.

Sa lustig meisies lustig,
 Sa lustig altermael, *bis*.
 Met een kwam daer een Lootgieter aen
 Mooije mysie wilje myn,
 Neen, neen Lootgieter,
 Gy kan myn ook niet genieten;
 Hier moet al een ander zyn,
 Die zal hebben de wil van myn.

Sa lustig meisies lustig,
 Sa lustig altermael, *bis*.
 Met een kwam daer een Oorlogs-Gast,
 Mooije meisie wilje myn,
 Neen, neen maste-klimmer,
 Gy en zult myn niet bespringen;
 Hier moet al een ander zyn,
 Die zal hebben de wil van myn.

Sa lustig mysies lustig,
 Sa lustig altermael, *bis*.
 Met een kwam daer een Kulkesnyder aen,
 Mooije meisie wilje myn,

Neen, neen Kurkesnyer,
 Gy en zult myn niet verleyen,
 Hier moet al een ander zyn,
 Die zal hebben de wil van myn.

Sa lustig meisies lustig,
 Sa lustig altermael, *bis*.
 Met een kwam daer een Oppasser aen,
 Mooije meisie wilje myn,
 Neen, neen Kaersesnuitter,
 Gy zult myn niet bekruppen,
 Hier moet al een ander zyn,
 Die zal hebben de wil van myn.

Sa lustig meisies lustig,
 Sa lustig altermael, *bis*.
 Met een kwam daer een Schoenmaker aen,
 Mooije meisie wilje myn,
 Neen, neen Leere klopper,
 Gy en zult myn ook niet foppen,
 Hier moet al een ander zyn,
 Die zal hebben de wil van myn.

Sa lustig meisies lustig,
 Sa lustig altermael, *bis*.
 Met een kwam daer een Kleeremaker aen,
 Mooije meisie wilje myn,
 Neen, neen looze Snyer,
 Gy maekt al de Gaetjes weijer,
 Hier moet al een ander zyn,
 Die zal hebben de wil van myn.

Sa lustig meisies lustig,
 Sa lustig altermael, *bis*.
 Met een kwam daer een Nagtwerker aen,
 Mooije meisie wilje myn,
 Neen, neen ligte slinkert,
 Want je bent een groote stinkert,

Hier moet al een ander zyn,
 Die zal hebben de wil van myn.
 Sa lustig meisjes lustig,
 Sa lustig altermael, *bis*.
 Met een kwam daer een Oude Man aen,
 Mooije meisie wilje myn,
 Neen, neen, Oude Man,
 Want ik vrees dat gy niet kan,
 Hier moet al een ander zyn,
 Die zal hebben de wil van myn.
 Sa lustig meisjes lustig,
 Sa lustig altermael, *bis*.
 Met een kwam daer een Bakker aen,
 Mooije meisie wilje myn,
 Neen, neen, looze Bakker,
 Gy maekt myn al te vroeg wakker,
 Hier moet al een ander zyn,
 Die zal hebben de wil van myn.
 Sa lustig meisjes lustig,
 Sa lustig altermael, *bis*.
 Met een kwam daer een Kooperslager aen,
 Mooije meisie wilje myn,
 Neen, neen, Kooperslager,
 Want ik kan jou Hamer niet verdraegen,
 Hier moet al een ander zyn,
 Die zal hebben de wil van myn.
 Sa lustig meisjes lustig,
 Sa lustig altermael, *bis*.
 Met een kwam daer een Schoorsteenveeger aen,
 Mooije meisie wilje myn,
 Neen, neen, Schoorsteenveeger,
 Ik ben met myn Schoorsteen niet verlegen,
 Hier moet al een ander zyn,
 Die zal hebben de wil van myn.

Za lustig meisjes lustig,
 Za lustig altemael, *bis*.
 Met een kwam daer een Voerman aen,
 Mooije meisie wilje myn,
 Neen, neen, hout op de waegen,
 Iou kan ik ook niet verdraegen,
 Hier moet al een ander zyn,
 Die zal hebben de wil van myn.

Za lustig meisjes lustig,
 Za lustig altemael, *bis*.
 Met een kwam daer een Kuiper aen,
 Mooije meisie wilje myn,
 Neen, neen, Hoepelbinder,
 Gy en zult myn ook niet vinden,
 Hier moet al een ander zyn,
 Die zal hebben de wil van myn.

Za lustig meisjes lustig,
 Za lustig altemael, *bis*.
 Met een kwam daer een Melkboer aen,
 Mooije meisie wilje myn,
 Neen, neen, Mellekboeren,
 Want gy loopt by al de Hoeren,
 Hier moet al een ander zyn,
 Die zal hebben de wil van myn.

Za lustig meisjes lustig,
 Za lustig altemael, *bis*.
 Meteen kwam daer een Slager aen,
 Mooije meisie wilje myn,
 Neen, neen, Ossedolder,
 Want gy gaet by Nagt uit krollen,
 Hier moet al een ander zyn,
 Die zal hebben de wil van myn.

Za lustig meisjes lustig,
 Za lustig altemael, *bis*.

Met een kwam daer een Heereknegtje aan,
 Mooije meisie wilje myn,
 Neen, neen, Heereknegtje,
 Om je zuster die hiet Bregje,
 Hier moet al een ander zyn,
 Die zal hebben de wil van myn.

Za lustig meisies lustig,
 Za lustig altermael, *bis*.

Met een kwam daer een Glazemaeker aen,
 Mooije meisie wilje myn,
 Neen, neen, Glazemaker,
 Gy lykt een olyke Kwaeker,
 Hier moet al een ander zyn,
 Die zal hebben de wil van myn.

Za lustig meisies lustig,
 Za lustig altermael, *bis*.

Met een kwam daer een Zoldaet aen,
 Mooije meisie wilje myn,
 Neen, neen, Koogelschieter,
 Iy zal myn ook niet genieten,
 Hier moet al een ander zyn,
 Die zal hebben de wil van myn.

Za lustig meisies lustig,
 Za lustig altermael, *bis*.

Met een kwam daer een Kruyjer aen,
 Mooije meisie wilje myn,
 Neen, neen, door de vragten,
 Verlies jy ook al je kragten,
 Hier moet al een ander zyn,
 Die zal hebben de wil van myn.

Za lustig meisies lustig,
 Za lustig altermael, *bis*.

Met een kwam daer een Pruykemaker aen,
 Mooije meisie wilje myn,

Neen, neen, ook geen dellen,
 Want dat zyn rottige vellen,
 Hier moet al een ander zyn,
 Die zal hebben de wil van myn.
 Za lustig meisjes lustig,
 Za lustig altemael, *bis*.
 Met een kwam daer een Schipper aen,
 Mooije meisie wilje myn,
 Ia, ja, pluym in 't water,
 Gy kan myn jonk hert vermaken,
 Ik ben u en gy bent myn,
 Gy zal hebben de Liefde van myn.

Het Bedurve Huishouden.

Van schoon Isabel, hoor: eens hoe 't gaat.
Trouwde met een Heer, en wierd van Armoet Zoldaet.

Vois, Van de Taptoe.

Wareld vol van pragt bestuur bestuur van de hel,
 wel aenhoort 't klagen van schoon Isabel,
 Dogters van weelde vol hovaerdy
 Spiegelt uw trotse Maegde aan my.
 2. Gy Ouders gebreeken is kinders verstand,
 Dat zyn twee plagen die veel zyn in 't Land.
 Pragt te voeren en geen kapitaal,
 In schult te Leven dat is drommels kael.
 3. Myn Moeder dat was 'er een koopvrouw in Kant,

Myn Vader die werkt in fyn Diamant,
Ik was een eenige Dogter bemind,
't was al bloedje myn Liefje myn kind.

4. Daer was geen moede te vinden in 't Land,
Van hangende hoede van gaesen of kant,
Linten en strikken schoon kleur in de Zy,
Sleepende Sakken, al kael hovaerdy.

5. Vader en Moeder die trokken in 't Graf.
Sy zyn geschyde van de weereld af,
In twintig jaeren wierd ik een Slaefin,
Begaf myn tot paeren tot de dwase min.

6. Ian die wier Bruydegom en Lotje wierd bruid,
wat zal ik speelen, myn lyen is uit,
Maer als wy getrouwt waren maer een Iaer,
Lotje was Moeder en Jantje de Vaer.

7. Al myn Kappitaaltje verging als een Rook,
Ik wierd een Staeltje en Ian wierd een Spook,
Ik aen 't soupeere in Thee en in kwak,
En Ian aen 't drinken dat ligte de zak.

8. wy aen het leeven als Hoer en als boef,
Ian gaf beloeyen braef schoppen was troef,
't hele blanketsel van myn schoon gezigt
wier door blauwe oogen met vuiste geligt.

9. Schreeuwende Kinders die heb ik 'er al vier,
't Brood is zo klyn de Booter is duur,
schraele Pottasie, Patotters met zout,
wort uit ons vuiste als honing geklound.

10. En myn Zyde Kleeren confuri en kant.
Lyt daer in koolen tot Asse verbrand,
Ian myne Man is tot een hoge staet,
Hy dient nu met reeden, nu is hy soldaet.

11. Met myn vier Kinders wat hier nu mee gedaen,

't Is beter te snorren als steelen te gaan,
want door myn Faly kruipt de Trekmuts en Kap,
Maar Ian aan 't Schooije dat geeft ons weer knap.

12. ô Gy fortuyntje wat val je verkeert
Hoe hebje me zo dat vliegen geleert,
met een paar vleugels gegoote van was,
Syn zo gesmolten als stof en als glas.

13. Spiegelt u maagden aan myn schoon Fabel,
Pragt te voeren is geen Kindere Spel,
Iuffrouw te speelen en dat zonder geld.
Ie zult zyn onder myn bende getelt.

Een Nieuw Lied.

Adieu dan myn Matresse,
Adieu dan myn plyzier,
Adieu dan Minnaressen!
want ik vertrek van hier.
wie hoor ik hier zoo klaegen?
wie neemt hier zyn afscheid?
Mogt ik maar eensjes vraagen,
Of hooren al wie gy zyt.

2. Zoet lief 't is u Minnaare,
Die gy zoo hebt veragt,
wat zyne nu de reede?
Dat gy ten Oorlog vaart?
Adieu myn lieve koosje,
Adieu myn roodermont,
Kom geeft myn nog een zoentje,
Myn hert dat is doorwont.

3. Hoe bitter valt het scheiden?
 Van u myn waarde pant?
 Den Hemel zal u gelyden
 weer in u Vaderland!
 Dat hoop ik zal geschieden,
 En dat gezont en vris,
 Alle kwaad moet van u vlieden,
 Dat wensch ik u gewis.

Een nieuw Lied of Samenspraak, tussen een Vader, Dogter en Vryjer.

1.
 Liefhebbertjes en aanschouwers,
 Wie gy ook zyt,
 Hier hebje de bedriegery,
 Gaet vry by haer ter zy,
 Want de eersten brief;
 Die is voor uw myn Lief,
 Ik zal voor jou gaen werken,
 So lang als ik Leef.

2.
 Ionkman al uw praeten,
 Og Liefje dat kan niet zyn,
 Myn Vader zal het nooit toe laten,
 Want dat was voor hem groote pyn
 Want den oude Man,
 En zal het nooit toestaen,
 Daerom wilt vertrekken,
 En na een ander gaen.

3.
 Ik zal jou Vader wel bepraeten,

Liefje komt gy maer by myn,
 Ik en zal uw nooit verlaten,
 Als gy maer getrouw zal zyn,
 Daerom gaet maer heen,
 En weest wel te vreên,
 Ik zal uw wel beminnen,
 Soo lang als ik leef.

4.

Ionkman al uw praeten,
 Dat kan niet zyn,
 Myn Dogter zal nooit trouwen,
 Want ziet zy blyft by myn,
 Want zo dat geschied,
 Soo leef ik in verdriet,
 Daerom wilt vetrekken,
 En gedenkt het niet.

5.

Wel Vader wat zyn dat voor reden
 Dat gy dat niet toe wilt staen,
 Mankeert het aen de kleeren,
 Of heb ik uw iets misdaen?
 Waer is dan uw lief,
 Sy is tot uw gerief,
 Ik zal haer dan trouwen,
 Voor myn Vrouw en Lief.

6.

Sy bloosde zaem van Liefde,
 Door een opregte min,
 Haer Siel te zamen grievede
 Naer weederzydsche zin,
 Deed' hoog verheven geesten,
 Malkaer haer trouw bezweer,
 Weest vrolyk by dees feeste
 Met u 't aldermeest.

7.

Nooit zag ik trouwer Liefde,
 Zo als ik leef op aerd;
 Gy zyt een schoone Flore,
 En zyt wel Liefde waerd,
 Speelt op Hobo en Fluiten,
 En op Instrumenten meer,
 En wilt dit liet besluiten
 Myn alderliefste Heer.

De Gunstverzoekende Smousse Winkelier.

Op een bekende Vois.

1.

IK ben nu gekomen,
 Positief te woonen,
 Ik verzoeke klyn en groot,
 Te koopen van myn broot,
 Gy zelt doen zienen,
 Ik zal u wel bedienen,
 Allon monsieur tree maer in, *bis.*
 En kiest uit na u zin.

2.

Ik heb Banket broot fyn,
 Of wel de schoonen mastelyn,
 Goet gebakke 't is hier klaer,
 En allerbeste waer,
 Wil maer eens probeeren,
 Myn dames en gy Heeren,

Allon monsieur tree maer in, *bis.*
En kiest uit na u zin.

3.

Ziet de Tarvebroot ten toon,
Die is als een roos zo schoon,
Niet beter vinden kan,
In de stad van Amsterdam,
stuivers dubeltjes brootjes:
Ook varse France knoopjes,
Allon monsieur tree maer in, *bis.*
En kiest uyt na u zin.

4.

Roggebroot heb ik zeer goet,
Gerezen en die is ook zoet,
Die de Boer en burgerman,
Met plaizier ook eeten kan,
Het is waer hout 't in u gedagten,
Dat het geeft ook veel kragten,
Allon monsieur tree maer in, *bis.*
En kiest uyt na u zin.

5.

Raspebrootjes niet vergeten,
Voor Renteniens te eeten,
s'Morgens by koffy en tee,
Ook krente brootjes mee,
Witten bollen, timpies fyn,
Alles kanse vinden by myn,
Allon monsieur tree maer in, *bis.*
En kiest uyt na u zin.

6.

Krakelingen met komyn,
Om te eten by een glas wyn,
Ze bennen lekker in der daet,
Kostelyk en dillekaet,

Ook anys beschuyten,
 De zes voor 9 duiten,
 Allon monsieur tree maer in, *bis.*
 En kiest uit na u zin.

7.

Ik wil nog te toon stellen,
 Van myn varze goet bestellen,
 Die gy kan steken in de zak,
 En eten op u gemak,
 Gebakke boles en galas,
 Alle vrydag voor zabas,
 Allon monsieur tree maer in, *bis.*
 En kiest uyt na u zin.

8.

Maer de Paes komt nu aen,
 Dat men moet paeskoek bakken gaen,
 Ik werke goet ende schoon,
 Rekommandeere myn perzoon,
 Die daar neemt zyn dienst aen myn,
 Die zal ook gezegent zyn,
 Allon monsieur denkt daer op maer, *bis.*
 Dat ik altyd ben klaer.

9.

Nu moet ik nog zeggen,
 Eer dat ik gae weggen,
 In de tyd dat gy myn doet zien,
 Laet my wat gelt verdien,
 Leeft gezont en vrolyk altyd,
 Bevryt van rampe haat of nyt,
 Ik gae nu heen adie monsieur, *bis.*
 Ik blyf u zerviteur.

Een Nieuw Lied op de Hond.

Op een Aangename Wys.

WAt daegen heeft myn hond?
 Wat daege heeft myn hond?
 Myn hond hoeft niet te werke,
 Hy gaet ook niet te kerke,
 Wat daegen heeft myn hond? *bis.*

2. Nooit is zyn kop berooit,
 Dat hy heeft te veel gepooit:
 Daerom is hy nooit dronke,
 Nog nimmer nooit beschonken,
 Wat daegen heeft myn hond? *bis.*

3. Hy is altyd te vreë!
 Zyn goet neemt hy altyd meê,
 Prokkereurs en Avokaete,
 Zulle hem geen geld afpraeten,
 Wat daege heeft myn hond? *bis.*

4. Al krygt hy zomtyds kak,
 Hy gaet nooit na het gemak,
 Kouse, Stoelen kan hy missen,
 Hoeft geen pot om op te pissen,
 Wat daege heeft myn hond? *bis.*

5. Hy hout wel van vryjery
 Maer hy blyft altyd vry,
 Hy hoeft geen wyf te trouwen,
 Huishouwen te onder houwen,
 Wat daege heeft myn hond? *bis.*

6. Hy is 't meeste op zyn dreef,
 Als men hem wat lekkers geef,
 Hy geeft om geen lelyk bakhuis,

Hy kakt ook nooit op een Kakhuis,
 Wat daege heeft myn hond? *bis.*

7. Hy komt maer altyd tuys,
 Al zonder munt of kruis,
 Hy vraegt nooit na geen kyven,
 Schyt op de vloer van ouwe wyven,
 Wat daege heeft myn hond, *bis.*

8. Zyn pot is altyd klaer,
 Al is het nog zoo schrael,
 Daerom gaet hy wel uit het snorren,
 's Morgens komt hy my porren,
 Wat daege heeft myn hond? *bis.*

Een Nieuw Lied tot Lof van de Worst.

Op een Aardige Wys.

Hier kom ik met myn waer,
 Wat dunkt u is 't niet raer,
 Myn koopmanschap is niet als worst,
 Verdryft de honger en maekt de dorst,
 Dat 's raer, dat 's waer,
 Myn worst is altyd klaer.

2. Myn worst is zoet van smaek,
 Verstrekt ook tot vermaek,
 Voor Meisjes die in een plysiertje zyn,
 Eet daer myn worst y is zoo ryn,
 Dat 's raer, dat 's waer,
 Myn worst is altyd klaer.

3. Myn worst is wel gesteld,
Wanneer gy gaet na 't veld,
Zoo haeld de worst dan uit u zak,
En eet ze daer op u gemak,
Dat 's raer, dat 's waer,
Myn worst is altyd klaer.

4. Myn worst is delikaet,
Dog Meisjes word niet kwaet,
En proeft nu maer tot u geryf,
En speeld daer meê tot tydverdryf,
Dat 's raer, dat 's waer,
Myn worst is altyd klaer.

5. Wie koopt dan worstevlys?
Voor een schivile prys,
Want ik sluit haest myn winkel toe,
Ik wor schier van het schreeuwe moe,
Dat 's raer, dat 's waer,
Koopt worst hy is nog klaer.

6. Al die myn worst veragt,
Die is niet wel bedagt,
Want die dit Liedje heeft gemaekt,
Die het veel van die worst gesmaekt,
Dat 's raer, dat 's waer,
Ia meer als al te klaer.

Aardig Voorval tusschen een Heer en zyn Knegt.

Op een Aangenaame Wys.

EEn klugtig Lied,
 Zal ik u gaen verhalen,
 't Is waert te openbaren:
 Wat 'er is geschiet
 Al van een Heer:
 Die altyd was genegen
 Tot onkuysheid zeer;
 Maer zyne knegt,
 Die wist van Hoerestreeken,
 Ia de zaken wel regt.

2. Den Heer was zat,
 Sprak Ian al zonder valen,
 Wild my een Meisje halen,
 Loopt eens door de Stad;
 Zoo gy een ziet,
 Brengt haer boven te slapen,
 Maer eerst wel verziет,
 Van wyn en bier,
 Dan zal ik myn vermaken
 Met dat Venus dier.

3. Verstoord van zin,
 Moest deze knegt gaen zoeken,
 En dat in alle hoeken,
 Na een schoon Godin;
 Maer het wierd heel laet,
 Een oud wyf kwam hem tegen
 Die op krukken gaet,
 Hy vraegd' haer ras?

Of zy aen venus dieren
Niet bekend en was.

4. Och ja sprak zy,
Zou my dat wel gelukken?
Al spring ik op twee krukken:
Ik ben 'er zelven een!
Met een groot rumoer
Bragt hy het oude wyf boven
Op de Heer zyn vloer,
Al met een zet,
Bragt hy het oud wyf boven
Op de heer zyn bed.

5. Myn heer verstaet,
Gy mag myn wel geloven,
Gaet vry ook maer na boven,
't Is een frisse kwand;
Den Heer vol brand?
Is haestelyk gekroopen;
Op het Ledikant:
Den oude sa sa?
Den heer wist niet beter,
Of 't een Jonge Meid waer.

6. Maer 't wierd schoon dag,
Myn heer die stond verslagen?
En begon te klagen;
Doen hy het oud wyf zag;
Met een groot rumoer,
Schopt hy haer van de trappen;
Zei jou leeliken hoer?
Zeer desperaed;
Smeet hy aldaer haer krukken?
Agter na op straet.

7. In dit getier,
Wou hy zyn Knecht vermoorden!

Hy was in zulk een tooren,
 Hy trok zyn rapier,
 En sprak gezelschap,
 Kon gy niet anders vinde?
 Als zoon leelik out vel,
 Maer de knecht zeer gouw,
 Die heeft de vlucht genoomen;
 By de heer zyn Vrouw.

8. Iuffrouws verstaet,
 De oorzaak van myn kwaelen;
 Ik moest wat lekkers haelen,
 Maer het wierd heel laet:
 Tot myn verdriet,
 Deed ik myn boodschap kwaelik;
 't Is wel meer geschied,
 Og ja myn vriend,
 Ik zal t'avond voor uw spreken,
 Dat gy ons diend.

9. 't Was zo gestelt,
 Iuffrouw met zoete reden;
 Heeft aen haer man gebeden,
 Laet onze knecht niet gaen,
 Syt gy verstoort?
 Deed hy zyn boodschap kwalyk,
 't Is wel meer gehoort,
 Ons dienstmeid Margriet,
 Kogt laest wel Citroenen?
 Maer zy dogte niet.

10. Den heer dogt nou,
 Al heeft hy myn bedroogen,
 Hy heeft zeer wel gelogen,
 Tegens myn huisvrouw?
 Hy ging daer by,
 Sprak Ian zo lang gy leven,

Zult gy dienen my,
 Iou slimme gast
 Gy weet van hoerestrecken,
 Het geen uw wel past.

***Op een Meisje van 20 Jaaren, die haar voor de kamer Amsterdam heeft
 laten verhuuren, en hoe zy in Tessel zynde, is ontdekt en ontslagen.***

Op de Wys: Van de Savojaarsse Meisjes.

WEI Amsterdamsche mysjes,
 Wilt gy mee aan de trant,
 Om met ons ook een rysje:
 Te doen naar 't warme Lant
 Gelyk een aerdig diertje,
 Dat by ons is aen boort
 Die wou voor een plaiziertje:
 Al met ons vaere voort.
 2. Een maegt van 20 jaeren,
 Wou mede aen de Trant
 Om met ons mee te vare,
 Al na dat Aepe Lant
 Haer naem houd men secreeten,
 Doe zy nog vryjer was,
 Wiert heel anders geheete:
 Wat dunkt u van die Tas.
 3. Zy was een zoete Engel,
 Is dat geen Rare klugt
 Wat dunkt u van die bengel,
 Verheugt op het gerugt
 Van ons schepsvolk aerdig,
 Die rare snaeke zyn
 Want die wouden wel vaerdig,

Dat de helft zoo mokt zyn.

4. Het Schip wil ik niet noemen,
Daer dit is op geschied
Daer valt genoeg te roemen,
Op de Inhoud van dit Lied,
En van dit Meisje aerdig,
In Tessel waer gebeurt,
Een stuk zyn aendagt waerdig,
Wie is die daerom Treurt.

5. Het is een mysje aerdig
Gebooren in Holland,
Daerom is zy wel waerdig
Te gaen mee aen de Trant,
Maer zy mag nu niet meede
Nu het is openbaer,
Met ons van deze reede
Al lyt ons sloopje klaer.

6. Dit doet ons seer verdriete
Wyl wy liefhebbers zyn,
Om vogeltjes te schieten
By zulke mysjes fyn,
Ia wy woude nog veel liever
Dat 'er vyftig van die zoort,
Tot yder zyn gerieve
Ware by ons aen boort.

7. Hy die dit Lietje digte,
Dat was een raere snaek
Hy was ook van de ligte,
En hielt wel van 't vermaek
En zulke klugjes meede,
Die waere na zyn zin
Hy is altyt te vrede:
Te speele het spel der min.

8. Dat alle mysjes voere
Wy zoude te vrede zyn

En ons niet eens en roere
 Hoor dit mooy mysies fyn,
 Ia wy mogten het wel lyde
 Want wy liefhebbers zyn,
 Te slape met ons beyde
 Tot dat Aurora schynt.

De Vertwyffelde.

Stem: Climeen, waar heen.

1.

MYn zin, Tot min
 En ook tot Wyn genegen,
 Maekt my steeds verlegen, In myn keur
 Philis wil niet minnen, Hoe ik treur,
 Zoo lang de Wyn myn zinnen
 Streeld door smaek en geur.

2. Nogtans Geen kans

Sie 'k om de Wyn te haten
 Moet ik 't drinken laten, Ik heb verdriet
 Bachus moet my laven; Want men ziet
 Dog zonder zyne gaven,
 Venus schoonheid niet.

3. Hoe kan Ik dan

O! Philis, myne zinnen
 Setten op het minnen En niet op Wyn?
 Sonder u te leven Baerd my pyn,
 En 't drinken te begeven,
 Dat kan ook niet zyn.

4. Wild gy Aen my

De keur in 't drinken laten,
 En my niet meer haten, Om deze zaek,
 Dan zal ik u eeren Met vermaek.
 Om dat ik na begeeren
 Uit myn twyfv'ling raek.

Register.**A.**

Ach wat een arme man ben ik nu. <i>De waare Bekentenis van een Zwierbol.</i>	16
Ach Christen Menschen al. <i>Van een Meisje, dat in vyf Jaaren geen Spys genooten heeft.</i>	33
Adieu dan myn Matresse.	78

D.

Die wel doet smaakt alleen 't zoet. <i>De Lof der Vryheid, zingende ongevynst.</i>	7
Daar was een Maget vol benouwen.	50
Daar waare twee Wyfjes die klopte malkaar. <i>Een Bloedige Batailje</i>	55

E.

Een klugtig Lied, zal ik u gaan verhaalen. <i>Aardig voorval tusschen een Heer en zyn knegt.</i>	87
--	----

H.

Het regend Herderinne.	54
Hoe Zalig is het Echt-Verbond. <i>De Lof des Huwelyks.</i>	68
Hier kom ik met myn waar. <i>Tot Lof van de Worst.</i>	85

I.

Ik zeg Mameer en gy moet weten. 22
*Vrysters-Klagt, over de Hedendaagsze
Moode.*

Ik weet een Meisje, haar naam wil ik niet 13
noemen. *Van een Meisje die een
Onrustige Droom heeft gehad.*

- Ik ben lest over het Hof gegaan. *Het Lands-Captyntje.* 30
- Ik moet helaas nu van u schyden. 31
Vrysters-Klagt, over het verlaten van haar Minnaar.
- In de nieuwe Gaaper hier. *De Nieuw Vermakelyke Drogist.* 39
- Ik ben nu gekomen. *De Gunstverzoekende Smousse Winkelier.* 81

K.

- Kom nu de Bruid na Bed gedanst. *Het Bruylofts Ledikant.* 64

L.

- Liefhebbertjes van Venus spel. *Op 't Losbandig Leven.* 3
- Laast een Moffin kwam in de Stad. *Op de Moffinnen en Noorinnen; wegens haar komst in Amsteldam.* 36
- Liefhebbertjes en aanschouwers, wie gy ook zyt. *Zamenspraak tusschen Vader, Dogter en Vryer.* 79

M.

- My zin, tot min. *De vertwyfelde.* 92

O.

- O Zon des Hemels trans. *Op een Zeeman.* 13

Op Maandag ziet men de beste trant. *De 28*
Vrouwe Vreugd.

O Hemel! ach! wat naar geklag. *Op het* 47
in de Lucht Springen van het Hollandse
Oorlog Schip ALPHEN, meteen Lyst van
de Namen der Gekweste, Behouden en
Gesneuvelde Perzoonen.

S.

Sa vrenden wie heeft ooit zyn dagen. 8
Aardige Klugt, voorgevallen tusschen
Lyden en 's Gravenhagen.

Sa vrienden ik heb 'er weer een Nieuw 56
 Lied. *Een Zamenspraak tusschen een*
Chirurgyn en een Jonge Dogter.

Sa lustig meisjes lustig. *Het keurige* 70
Meisje.

T.

Toef, Philis, toef, myn Lief, myn Levens 67
 licht. *De Stervende Philis.*

V.

Vergenoegt is 't zoet van 't leven. *Aardige* 44
Zamenspraak tusschen Man en Vrouw,
en de Jonge die by haar werkt.

W.

Wat heeft de moode. *Op de Hedendaagze* 17
Dragt der Paruykemakers en France
Dames.

Wy Chirurgyntyjes wy verkeeren. *De* 20
Triompheerende Chirurzyn, over de
uitgebraakte Laster.

Weest vrolyk van gemoet. *Op het* 25
aanneemen der Hollandze Matroozen.

Wat is des Hemels Majesteid. *Op de Executie gedaan in Tessel, op den 20. en 21. October 1779. op 's Lands Oorlog Schip de VENUS, aan de Muytelingen van 't zelve Schip, met de volkomen Sententie.* 59

Wareld vol pragt bestuur van de hel. *Het bedorven Huishouden.* 76

Wat dagen heeft myn Hond. *Op het leven van de Hond.* 84

Wel Amsterdamsche meisjes. *Op een Meisje van 20 Jaaren, die haar voor de Kamer Amsterdam heeft laten verhuuren, en zy in Tessel zynde, is ontdekt en ontslagen.* 90

Z.

Zotten, hoog van gemoed. *De dolle Jan.* 84

Zyt vrolyk zingt nu blydelyk. *Op de Vreede, geslooten tusschen de Roomsche Keizerin en Koningin van Oostenryk, en de Koning van Pruissen. 1778.* 65

U.

Uit deez' Wereld wonderzaaken. *Op de dagelykze ondervinding van 't Geld.*
Vermeedert tot 12 Vaarzen.

J.

Jonkmans wild niet ver loopen. *Op 't hedendaagze Leven der Jonge Meisjes; wegens hun Kleeding na de Moode.* 42

